

3/2022

KYLVÄJÄ

Tavoittamattomien tavoittamiseksi — jo vuodesta 1974

**Maailma muuttuu vauhdilla,
joka on ennen kokematon 32–37**

**Erilainen lapsuus keskellä
lähetystyötä 10–13**

Raamatun kuuluisin epäonnistuja 18–19

5 Ajankohtaista

Työalueet kutsuvat

Syyskausi käynnistyi vilkkaalla lähettiliikenteellä.

”

Kuinka suuri onkaan sinun hyvytysi! Se on ehtymätön aarre niille, jotka sinua pelkävät. Kaikkien nähden sinä annat apusi niille, jotka turvautuvat sinuun. Sinä suljet heidät armosi suojiin, otat heidät turvaan majaasi. Sinne eivät ulotu ihmisten juonet, eivät syyttävät puheet.”

Ps. 31:20–21

8–9 Pääkirjoitus

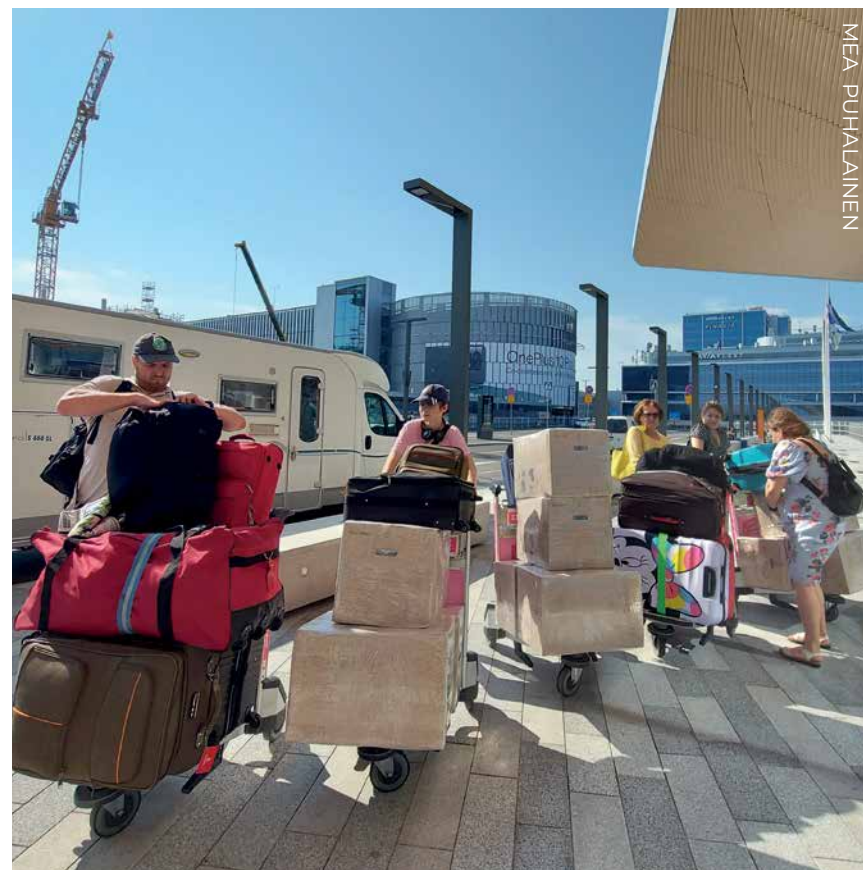
Jalostunutta iloa

Kun kunnia ja menestys riisutaan, voi avautua kirkas lähde.

22–23 Vieraskynä

Kohti yksilön ja yhteisön resilienssiä

Timo Poikolainen huomasi työnohjauksen hyödyllisyyden lähetyksvuosien jälkeen.

24–29 Kuvareportaasi

Matkalla taas!

Seurasimme neljän kuukauden ajan Liisa ja Mikko Puhalaisen perheen valmistautumista työalueelle lähtöön.

30–31 Urapolku

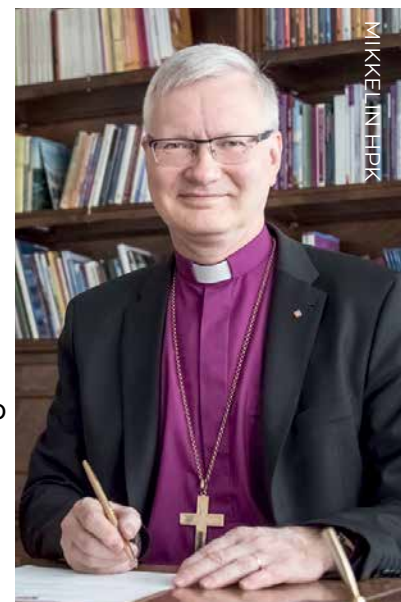
Tohtorin yllättävä uravalinta

Musiikkitiede auttaa Tuomas Auvista sopeutumaan japanilaiseen kulttuuriin.

40–42 Piispan puheenvuoro

Hautapsykologian tilalle evankeliumin julistusta

Piispa Seppo Häkkisen puheenvuoro Lähetyksen kesäpäivillä sykähdytti.

Kirkko uudistaa lähetysjärjestöjä sitovan perussopimuksen

Kirkon virallisen sopimusjärjestön aseman antavan perussopimuksen sopimuskausi päättyy kesäkuussa 2023. Sopimukset uusitaan kevään 2023 aikana. Sopimusjärjestöjä ovat lähetysjärjestöt ja kansainvälisen diakonian järjestöt.

Kirkon lähetystyön keskus (KLK) käy vuosittain sopimusjärjestöjen kanssa ohjauskustelut. Syksyllä 2021 niiltä pyydettiin palautetta nykyisestä peruslinjauksesta Yhteinen todistus (2018). Ohjauskusteluissa järjestöt esittivät tekstiin täydennys- ja päivitysehdotuksia. Kaikki sopimusjärjestöt ilmaisivat olevansa periaatteessa valmiit allekirjoittamaan nykyisen peruslinjauksen.

Piispaikokous käsitteli ohjauskusteluiden raportit syksyllä 2021. Samassa yhteydessä piispaikokous päätti, että Yhteinen todistus (2018) -asiakirjaa täydennetään ja päivitetään ohjauskusteluiden palautteen ja kirkon strategisten linjausten perusteella.

5. huhtikuuta piispaikokous valtuutti Kirkon lähetystyön keskuksen (KLK) käymään kahdenväliset keskustelut kunkin sopimusjärjestön kanssa päivitetystä Yhteinen todistus 2023 -tekstiluoennoksesta.

Kylväjän lähetysjohtaja **Jukka Kääriäinen** näki keväällä esitetyssä luonnoksessa tarvetta jatkotyöskentelylle. Huhtikuun lopussa Kylväjän antamassa palautteessa Kääriäinen

nen painotti lähetysten olemuksen, sisällön ja toimintaperiaatteiden määrittelyn keskeisyyttä.

Hän toivoi, että Yhteinen todistus 2023 -tekstiluoennos välttäisi sitomasta järjestöjä sellaiseen ideologiaan, johon vain jotkut järjestöistä voivat yhtyä.

– Toivoisimme, että Yhteinen todistus 2023 -tekstiluoennos painottaisi vahvemmin evankelioimisen keskeistä asemaa kirkomme suurimpana haasteena ja lähetysten keskeisenä sisällönä.

Jo ohjauskustelussa syyskuussa 2021 Kääriäinen teki tekstiin lisäysehdotuksen, jonka hän näkee kirkon maineelle, uskottavuudelle ja tehokkuudelle globaalien kumppaneiden keskuudessa tärkeäksi: lähetystyöntekijän identiteetin vahvistamisen. Päivitysehdotusta ei sisällytetty Yhteinen todistus 2023 -tekstiluoennokseen.

2.-3. kesäkuuta sopimusjärjestöjen edustajat ja KLK käsitelivät sopimusluonnosta.

– Luonnoksessa on edelleen kohtia, joiden selkeyttäminen edellyttää väittämien perusteiden avaamista. Tämä tarkoittaa riittävän aikaikkunan varaamista teologiselle työskentelylle. Lähetysjärjestöjen edustajia on tärkeä olla tässä työskentelyssä mukana, toteaa Kääriäinen.

Tekstiluoennos menee piispaikokouksen hyväksyttäväksi syksyllä 2023.

• • • •

31.8.

alkaneella lähetyskurssilla opiskelee kolme lähettikandidaattia. Syksyn orientaatiojaksoa seuraa keväällä toteutettava lähiopetus.

Lähettiliikennettä

Kylväjän ensimmäiset työntekijät lähtivät Indonesiaan 1. elokuuta. Uusi perhe lähti Itä-Aasian pioneerityöhön 10. elokuuta. Reilun vuoden tauon jälkeen työntekijät palasivat Kaukasiaan 15. elokuuta. **Janne** ja **Ella Henriksson** perheineen palaavat Mongoliaan syyskuussa.

Tiina ja **Karri Koistinen** lähetetään diasporatyöhön Kreikkaan alkuvuonna 2023. Siihen saakka Tiina Koistinen toimii Kylväjän verkostotyöntekijänä ja Karri viestintätiimissä. **Liisa** ja **Mikko Puhalainen** lähtivät diasporatyöhön Kreikkaan 16. elokuuta. **Christopher** ja **Humaira John** perheineen lähtivät

Kreikkaan 30. elokuuta. Kylväjä lähettää **Kaisa Goldingin** pakolaistyötä tekevien järjestöjen yhteistyötä tukevan verkoston Refugee Highway Partnership globaalien tiimin koordinaattoriksi 15. elokuuta lähtien. Kaisa työskentelee kotimaasta käsin ja samalla hän perheineen osallistuu Kylväjän lähetyskurssilla.

Kylväjän vapaaehtoisena toiminut **Maria Molari** palvelee syksyllä kolme kuukautta Israelissa Caspari-keskuksessa. Myös **Leena** ja **Jari Honkakari** lähtevät kolmeksi kuukaudeksi Tel Aviviin Immanuel-kirkon palvelukseen.

Moni on löytänyt Messiaan – evankeliumi leviää Ukrainassa

Kylväjän maaliskuussa käynnistämä Auta Ukrainaa -keräys on tuottanut 5. elokuuta mennessä ennätykselliset 150 000 euroa. Kylväjän yhteistyökumppanit Jews for Jesus -järjestöstä sekä Odessan luterilaisesta seurakunnasta ovat paikan päällä Ukrainan Odessassa, minkä ansiosta apu löytää nopeasti perille ilman välikäsiä.

Avustustyöstä ei pidetty kesälomaa. Odessan eri kaupunginosissa vammaisille ja vanhuksille jaettiin materiaalista ja hengellistä apua, jotta he selviäisivät sodan keskellä. Odessan seurakunnan vammaistyöntekijä **Vladislav Smokvin** vieraili myös sairaalassa tapaamassa haavoittuneita sotilaita. Bensan tankkaamista rajoitetaan, minkä vuoksi Smokvin joutuu jonottamaan bensaa aamuisin kello viideltä.

4. elokuuta hän kertoi:

– Tällä viikolla on todella paljon työtä. Sairaalassa on paljon sotilaita, heistä monet ovat vaikeasti haavoittuneita. Heidän luonaan pitää käydä usein.

Kesän lopulla hintojen nousu vaikutti jo kaikkien arkeen.

–Ukrainassa on nyt vaikeaa. Ruoka, polttoaineet, varaosat, kaikki on kallistunut. Rukoilkaa, että Jumala siunaisi. Ihmiset ovat hyvin kiitollisia kaikesta avusta.

Jews for Jesus -järjestön pikkubussilla kuljetettiin pakolaisia turvaan rajalle sekä ruoka-avustuksia tarvitseville. Sitten pikkubussin moottori hajosi. Kesällä Jews for Jesus -järjestön käyttöön hankittiin Saksasta käytetty pakettiauto, jonka ansiosta avustustyö on varmempaa. Auta Ukrainaa -keräyksen tuella Kylväjä osallistui sen hankintaan.

–Jumala teki ihmeen, päästiin läpi tullista! Voimme jatkaa ihmisten palvelemista. Kiitos Jumalalle ja kaikille, jotka olette ottaneet osaa tähän, Jews for Jesus -järjestön työntekijä **Leonid Vasserman** kiittää.

Hän kertoo, että usein apua saanut ja hengellisistä asioista kiinnostunut henkilö pyytää auttajia tapaa-

maan omia tuttaviaan tai sukulaisiaan, ja evankeliumi leviää. Myös juutalaisiin juhliin sekä sapattikokouksiin on osallistunut paljon uusia kävijöitä ja kymmenet ovat löytäneet Messiaan.

Auta Ukrainaa -keräyksen varoilla on tuettu myös pakolaisia vastaanottaneita Kylväjän kumppaneita Romaniassa, Unkarissa ja Puolassa ja Kreikassa sekä juutalaispakolaisia vastaanottaneita Israelissa.

Pysy ajan tasalla: Seuraa Facebookissa sivua Kylväjä juutalaistyössä ja arabiankielisten parissa.

KUVAT: VLADISLAV SMOKVIN

• • • •

Henkilöstömuutoksia

Syksyn aikana Kylväjän työntekijöitä on siirtynyt eri tehtäviin ja myös uutta henkilökuntaa on rekrytoitu. **Ulla Ovaskainen** aloitti toimistosihteerinä 1. elokuuta **Päivi Eshelman** jäädessä eläkkeelle 1. lokakuuta. Viestintätiimissä toimitussihteerinä aloitti **Anni Alakiikonen** 15. elokuuta **Saija Tiilikainen** jäädessä perhevapaalle 15. syyskuuta. Kehitysyhteistyön tiimissä toiminut **Saara Pekkola** jäi perhevapaalle huhtikuussa. Kehitysyhteistyötiimissä toimiva asiantuntija

Eeva palasi perhevapaalta 1. toukokuuta. Tutkimus- ja koulutusjohtaja **Pentti Marttila** siirtyi 15. elokuuta Suomen Evankeliumi yhdistyksen palvelukseen. Verkosto- ja kumppanuusjohtaja **Hanna Räsänen** on vuorotteluvapaalla vuoden loppuun saakka. Hänen sijaisenaan toimii **Ilkka Koivisto**. Työaluevastaava **Elisa Greye** palasi perhevapaalta 5. elokuuta. Hänen sijaisenaan toiminut **Petteri Tiainen** jatkaa Arora-verkostovastaavana.

Uusi hanke käynnistyi Mongoliassa

Ulkoministeriö hyväksyi 23. kesäkuuta Kylvään uuden hankkeen Mongoliaan vuosille 2023–2026. Yhdenvertainen kansalaisuus vammaisjärjestöjä vahvistamalla -hankkeella on kolme päätavoitetta. Ensiksi vahvistetaan vammaisjärjestöjen ja -ryhmittymien itseyttä ja asiakaslähtöisyyttä. Toiseksi avataan ikkunat yhteiskunnan suuntaan: pyritään löytämään palvelua tarvitsevia ihmisiä sekä auttamaan päätöksentekijöitä ja julkista sektoria huomaamaan vammaisten henkilöiden tarpeet. Kolmanneksi lähdetään lobbamaan näiden yhteiskunnan vähäosaisten, vammaisten henkilöiden, mahdollisuutta täysipainoiseen elämään sekä poistetaan esteitä ja edistetään inklusiota.

– Kun vammaisten ihmisten yhteiskunnallinen ääni voimistuu, yhteiskunta muuttuu demokraattisemmaksi ja oikeudenmukaisemmaksi kaikille sen jäsenille, Kylvään hankkeestaava **Eero Horstia** toteaa.

Kylväjä on työskennellyt vammaisten ihmisten aseman parantamiseksi Mongoliassa yhdessä paikallisen kumppanin, kansalaisjärjestö Tegsh Tusgalin kanssa jo pitkään. Tegsh Tusgal toimii hankkeen toteuttajana. Järjestö on verkostoitunut aktiivisesti muiden järjestöjen kanssa. Hankkeeseen on sitoutunut mukaan yhdeksän vammaisjärjestöä mukaan lukien alan kattojärjestö.

JUSSI VALKEAKOKI

Diasporatyö

Kylväjän pakolaistyö on nyt diasporatyötä. Miksi uusi termi? Lue lisää sivulta 21.

Kylväjä vahvistaa Indonesian luterilaisen kirkon lähetyksenäkyä

Toukokuussa Indonesian-työaluevastaava Janne Aitta ja kehittämispäällikkö Juri Veikkola tekivät työaluevierailun Indonesiaan. Matkalla he tapasivat norjalaisen yhteistyökumppanin lisäksi ensi kertaa kasvokkain Indonesian luterilaisen kirkon työntekijöitä, sillä vuonna 2021 aloitettu yhteistyö käynnistettiin koronarajoitusten vuoksi etäyhteyksin. Kumppanuuden tavoitteena on kirkon tavoittavan työn vahvistaminen.

Kirkko on suuntaamassa Sumatran länsiosassa elävän muslimienemmistöisen kansan pariin alueelle, jossa myös muslimit tekevät lähetystyötä.

– Tapasimme kirkon johtoa kaupungissa, jonne työn aloitusta suunnitellaan. Mukana oli kirkon piispa, pastoreita ja evankelisoja, jotka matkustivat jopa vuorokauden automatkan päästä tapaamaan meitä. Oli mielenkiintoista tavata heitä, tutustua kaupunkiin ja keskustella työn aloittamisesta

tuossa kaupungissa, Aitta kuvaa.

Kirkolla on hyvin pienet resurssit, ja sillä on taloudellisia haasteita oman toiminnan ylläpitämisessä.

– Tavoitteemme on tukea kirkon omaa tavoitettavaa työtä. Olimme kirkon oman alueen ulkopuolella ”vieraalla maalla”, eri kansan keskellä, vaikka olimme samassa maassa.

– Tapaamisessa piispa kertoi, että yhteistyömme myötä he ovat huomanneet keskittyneensä liiaksi toimimaan oman kansansa parissa ja että heidän tulee tavoittaa myös muita kansoja. Oli todella puhuttelevaa kuulla tämä. Toivon, että tästä syntyy pitkäaikainen kumppanuus ja voimme olla yhdessä heidän rinnallaan matkalla, joka tuottaa hyvää hedelmää, Aitta toteaa.

Indonesia on maailman suurin saarivaltio, ja siellä on myös maailman suurin muslimiväestö. Islamin vaikutus vaihtelee alueittain merkittävästi.

Kolmen lähetyjärjestön tukipalveluista vastaa jatkossa Järjestöapu Oy

Lähetyisyhdistys Kylväjä, Suomen Evankelisuterilainen Kansanlähetyt ja Medialähetyt Sanansaattajat perustivat kesällä Järjestöapu Oy:n. Sen toiminta-ajatuksena on tiivistää lähetyjärjestöjen yhteistyötä keskittämällä palveluyhtiön taloushallinnon palveluita. Tulevaisuudessa tukipalvelut voivat laajentua tietotekniikka- ja hankintayhteistyöhön.

– Yhdessä olemme enemmän kuin yksin, iloitsee Kylvään talous- ja hallintojohtaja **Petri Javanainen**, joka toimii myös Järjestöapu Oy:n hallituksen puheenjohtajana.

Yhteistyöllä tavoitellaan ensisijaisesti tehtävien hoidon ammattimaisuutta ja vastataan pienten taloustiimien haavoittuvuuteen. Usein järjestöissä on esimerkiksi vain yksi palkanlaskija, jolloin lomien ja sairauspoissaolojen järjestäminen on vaikeaa. Lähetyjärjestöjen tapauksessa moniin tehtäviin sisältyy lisäksi kansainvälisiin maksutalanteisiin liittyviä vaatimuksia, joista harvalla työntekijällä

on kokemusta. Perustetun yhtiön on tarkoitus keskittyä palvelemaan erityisesti kristillisiä järjestöjä niiden mahdolliset piirijärjestöt ja tytäryhtiöt mukaan lukien.

Uudelle toimintamallille syntyi tilaus, kun kahdessa järjestössä eläköityy taloushallinnon työntekijöitä tänä vuonna. Neuvottelut ja selvitystyöt yhteistoiminnasta ja uuden yhtiön perustamisesta aloitettiin keväällä 2021. Yhdistysten hallitukset tekivät perustamispäätöksensä maaliskuussa 2022.

Järjestöapu Oy:n toiminta käynnistyi elokuun alussa ja sen toimitusjohtajana toimii tradenomi (AMK) **Carita Sanakamo**. Kun perustajajärjestöjen palvelut on saatu syksyn aikana määriteltyä ja toimintaan, avataan mahdollisuus myös muille järjestöille liittyä asiakkaaksi.

– Tällainen yhteistyö on uusi avaus kristillisten järjestöjen kentässä. Olen tässä yhteydessä käyttänyt termiä järjestöekumenia, Javanainen toteaa.

RUN FOR MISSIONS

27. elokuuta Tampere-maratonilla nähtiin eripituisilla matkoilla punapaitaisia Run for Missions -juoksijoita runsaasti. Kylväjä tukeneita juoksijoita oli ennätyksellisesti kolmesta: Hanna Lindberg, Ilkka Koivisto, Länsi-Porin seurakunnasta Aki-Petri Heino ja Jussi Kärmeranta, Kankaanpään seurakunnan tiimi, jossa juoksivat Tuomas Lehtinen, Jaakko Rainerma ja Tuomo Talja, Agora-verkoston tiimi, jossa juoksivat Kalle Sorsa ja Petteri Tiainen, sekä KRIK Finland Lähetytjuoksijat -tiimi, jossa juoksivat Korpén perhe ja Saara Nikander. Vasemmassa alalaidassa oleva Magnus Riska osallistui Tahkolla 13. elokuuta käytyyn triathlon-kisaan ja Gunilla Riska Tampere-maratonille.

KOHTI ILOA

JUKKA KÄÄRIÄINEN

jukka.kaariainen@kylvaja.fi

Vaikka maailmantilanne on epävakaa, on kuluneena kesänä ollut monia syitä iloihin. Monet ovat iloinneet häissä, rippijuhlissa, hengellisillä kesäpäivillä sekä suvun kokoontumisissa. Luonnon virkistävä voima ja loman tuoma lepo ilahduttavat. Perheen tuomasta ilosta ja luomakunnan ilosta kannattaa nauttia.

Opetuslapsetkin iloitsivat usein. Heidän ilonsa kehittyi ja kasvoi Jeesuksen seurassa. Kun Jeesus ensin valitsi ja lähetti heidät julistamaan Jumalan valtakuntaa, he palasivat iloisina ja sanoivat: "Herra, pahat hengetkin tottelevat meitä, kun käskemme niitä sinun nimessäsi (Luuk. 10:17)." Voima, kunnia, menestys ja tehokkaat työn tulokset – näistä opetuslapset iloitsivat. Jeesus halusi kuitenkin ohjata heidät kestävämmän ja syvemmän ilon äärelle: "Mutta älkää siitä iloitko, että henget teitä tottelevat. Iloitkaa siitä, että teidän nimenne on merkitty taivaan kirjaan" (Luuk 10:20). Jeesus ohjaa heidät pelastuksen ilon äärelle.

Läpi evankeliumikirjojen opetuslasten toivo ja ilo jatkuvasti luisu-

vat voiman, menestyksen ja kunnian äärelle. Jeesuksen ihmetteot myös ruokkivat tätä toivoa ja iloa. Viimeistään Jeesuksen pidätys, häväistys ja ristinkuolema murskasi nämä väärät toiveet ja tämän hauraan ilon. Sekä opetuslasten että meidän ilomme hioutuu ja jalostuu pettymysten sekä kärsimysten kautta, kun väärät odotukset romuttuvat.

Vain sellainen ilo, joka kuoli pitkänäperjantaina, voi herätä kuolleista uudistuneena ja kestäväksi. "Ilo valtasi opetuslapset, kun he näkivät Herran" (Joh. 20:20). Jeesuksen seu-

raajat, niin silloin kuin tänäänkin, ovat väistämättä matkalla kohti iloa.

Uskonmatkalla Jeesuksen seurassa kohtaamme monenlaisia pettymyksiä, vastoinkäymisiä ja kärsimyksiä. Liian pienet ja hauraat ilomme murtuvat, jotta Jumala voisi luoda niiden tilalle kestäväksi, Jumalan-koikaisen ilon. Tällä matkalla ylösnousemuksen ilo on voimamme samalla, kun suuntaamme katseemme tulevaan iloon, joka odottaa ja kutsuu meitä. "Iloitkaamme ja riemuitkaamme... nyt on tullut Karitsan häiden aika" (Ilm. 19:7).

Kylväjän strategia *Evankeliumin ilo innostaa* pyrkii suuntaamaan suunnitelmamme ja katseemme jumalankokoiseen, kestäväseen iloon. Evankeliumin ilo on pelastuksen ilo, ristimuotoinen ilo, kärsimysten koettelema ja kasvattama ilo, vastustusta ja häpeää kestävä ilo, kuoleman voittanut ja ylösnoussut ilo. Tätä lähetyksessä viemme niille, jotka eivät sitä vielä tunne. Tähän lähetykseen kutsun teitä jokaista liittymään itsellenne sopivalla tavalla: rukoillen, lahjoittaen, jopa lähtien!

11 Jeesuksen seuraajat, niin silloin kuin tänäänkin, ovat väistämättä matkalla kohti iloa."

Monia hyvästejä ja uusia alkujä

Miten lapsuuden vuodet ulkomailla muovaavat elämää?
Kysymme kolmelta aikuistuneelta lähetyslapselta.

MARJA-KAARINA MARTTILA:

Ukrainan sota nosti mieleen oman pakomatkan

Aina aurinkoista. Koko ajan ulkona leikkimässä. Kaunista kuin paratiisissa. **Marja-Kaarina Marttilan** elämän varhaisimmat muistot vievät Etiopiaan ja ne lämmittävät. Hän on viettänyt maassa vajaa kymmenen vuotta elämästään. Hänen vanhempansa **Urpo** ja **Terttu Kyyhkynen** ovat Kylväjän vanhimpia lähettejä.

– Lähetysasemalla minulla oli paljon ystäviä. Kodin ovella ramppasi vieraita koko ajan. Ihmisten kanssa vietettiin kiireettömästi aikaa, syötiin yhdessä ja näytettiin läheisyyttä. Olen saanut Afrikasta vahvasti mukaan ajatuksen, että ihminen on tärkeä, Marja-Kaarina pohtii.

Afrikan-tyttö olikin valkoinen

Seitsemänvuotiaana pieneltä tytöltä kysyttiin rohkeutta, kun hänen piti lähteä toiselle paikkakunnalle koulun ja muuttaa lähes vieraaseen suomalaiseen perheeseen asumaan. Läheisin ihminen hänelle oli silloin perheen keittiöapulainen.

– Puhuin amharaa hänen kanssaan, ja edelleen osaan perusasiat kommunikoida amharaksi. Apulainen osasi kohdata lapsen koti-ikävän ja olla seurana yksinäisissä illoissa.

Toisen luokan alkaessa Marja-Kaarina istuikin pulpetin ääreen jo Suomessa. Jotkut lapset ihmettelivät, miksi uusi tyttö oli valkoinen.

– Opettaja oli sanonut, että kouluun tulee lapsi Afrikasta ja he luulivat minun olevan musta.

Ensimmäinen paluu Suomeen ei kuitenkaan ollut yhtä haastava kuin seuraava yläkouluikäisenä. Kaverien löytäminen vei aikaa, vaikka Marja-Kaarinaa ei kiusattu – toisin kuin hän tietää käyneen monille lähetyslapsille, mukaan lukien hänen omat lapsensa.

– Tuntui, etten kuulu joukkoon ja olen erilainen. Tämän asian kanssa olen joutunut tekemään töitä elämässäni myöhemminkin.

Usko Jeesukseen on sosiaalinen asia

Viimeisellä kaudella Etiopiassa jo lukioikäinen Marja-Kaarina kävi koulua vuoden Keniassa kansainvälisessä sisäoppilaitoksessa. Se vuosi tarjosi valtavasti eväitä elämään: kielitaitoa, kontakteja ja hengellistä ymmärrystä. Vuosi antoi sysäyksen myös ryhtyä teologiksi.

Kasvetuun aikuiseksi hän lähti itse lähetystyöhön, vaikka nuorena ajattelikin, ettei seuraisi vanhempiensa kutsua.

– Tajusin, miten merkittävää työtä lähetystyö on. Lähetit vaikuttavat paljon ihmisten elämään jo tässä ajassa, eivätkä pelkästään hengellisesti.

Elämä Etiopiassa opetti myös, ettei usko ole yksityisasia.

Lia 8-vuotiaana Kaukasiassa Honey-koiran kanssa vuonna 2008 (vas.) ja vasta valmistuneena vuonna 2018 (oik.)

– Siellä usko kuului yhteiskuntaan ja sosiaaliseen piiriin. Usko on luonnollinen osa elämää eikä jotain, mihin muut eivät saisi kajota.

Vastasyntyneen kanssa Mongoliaan

Etiopian epävakaissa olosuhteissa luotiin myös perusta luottamukselle Jumalaan.

– Tajusin vasta kun Ukrainan sota syttyi, että olen itsekä paennut sissisotaa. Muistan, kuinka lapsena rakkaat leluni jäivät taakse, kun piti nopeasti lähteä autolla vaaralliselle matkalle kohti pääkaupunkia.

Ilman varmuutta Jumalan huolenpidosta Marja-Kaarina tuskin olisi itse myöhemmin uskaltanut lähteä kaksikuukautisen vauvan kanssa Mongoliaan uudelle lähetyskentälle pioneerityöhön.

– Pelko ei johda mihinkään. On parempi tarttua Jumalan sanaan, vaikka ympärillä kaikki olisi muuta kuin rauhaa, hän rohkaisee.

LIA G.:

”Suomeen sopeutuminen on ollut haastavaa”

— Joskus olen ihmetellyt, miten voin edes muistaa mitään ajalta, jolloin olin vaikkapa kolmevuotias, **Lia G.** kertoo.

Hän oli yhden vanha, kun perhe muutti Bangladeshiin toiselle työkaudelle. Bangladeshista nuoren naisen mieleen on painunut ainakin kuljettaja, lapsenvahti ja erilaisia paikkoja. Ja onneksi niin. Perheen kolmas työkausi maassa jäi lyhyeksi Lian sairastelujen vuoksi. Häntä vaivasivat erilaiset perustaudit, eikä hän kasvanut riittävästi.

– Lapsena koin syyllisyyttä siitä, että meidän piti lähteä pois. Kamppailin pitkään tunteideni kanssa, mutta kun perheeni kanssa monta kertaa juttelimme asiasta, ymmärsin, ettei se ollut oma vikani.

Vain läheiset ystävät tiesivät totuuden

Täysin toisenlainen maa oli vastassa, kun Lia perheineen aloitti työt Kaukasiassa Lian ollessa kahdeksanvuotias. Maallistuneen muslimimaan kansa viehätti vieraanvaraisuudellaan ja maisemat kau-neudellaan. Perheen vilkas kotikaupunki oli täynnä eloa ja autojen meteliä.

Toisella kaudella Lia pääsi opiskelemaan IB-luki-ossa. Vaikka Kaukasiassa ei tarvinnut elää vaarassa, hän ei lukioikäisenä kuitenkaan voinut liikkua kaupungilla yksin.

– Isäni vei minut aina kouluun. Jouduimme myös olemaan tarkkoja kuinka avoimesti kerroimme keitä olimme ja mitä teemme.

Ikävä ainaisena seuralaisena

Lian perheen mottona ulkomailla on ollut ”maassa maan tavalla”. He ovat pyrkineet oppimaan kulttuuria ja luomaan aitoja ystävyys-suhteita paikallisiin.

– Ystävät ovat siunauksia ja rikkauksia. Heille saa yhä aina mennä ja he odottavat siellä.

Samalla Lia on oppinut sopeutumaan tilanteeseen kuin tilanteeseen. Suomeen sopeutuminen on edennyt aina hitaammin.

– Täällä on oletus, että jos näyttää suomalaiselta ja puhuu suomea, on sataprosenttisesti suomalainen ja ymmärtää suomalaista huumoria sekä kulttuuria. Oikeasti en aina ole pysynyt perässä ja olen tuntenut ulkopuolisuutta.

Lia on myös tottunut elämään ristiriidassa: Suomessa hän ikävöi ulkomaille ja ulkomailla Suomeen.

Kielitaito on rikkaus

Nyt Lia G. opiskelee Joensuun yliopistossa kieltenopettajaksi.

– Monen kielen osaaminen ja kokemukset ulkomailta hyödyttävät jatkossa työnhaussa, hän iloitsee.

Marja-Kaarina 5-vuotiaana lemmikkikilpikonansa kanssa Etiopiasta, Kebre Mengistin lähetysasemalla (vas.) ja vuonna 2019 (oik.)

Hän osaa englannin lisäksi esimerkiksi espanjaa ja japania.

Lian sisällä on palo päästä ulkomaille, vaikka välttämättä lähetystyö ei ole hänen paikkansa. Sitäkään mahdollisuutta Lia ei ole yliviivannut pois suunnitelmistaan.

– Kansainvälinen ympäristö on itselleni kotoisampi. On ollut uusi tilanne asua nyt useampi vuosi Suomessa.

Vaikka lähetyskentällä kohtaa aina omat haasteensa, Lia rakasti tuota elämäntyyliä.

– Ymmärrän myös työn tärkeyden. Kaikki on ollut sen arvoista. On tärkeää saada nähdä, miten Jumala tekee työtä meidän kauttamme.

MIKKO PUHALAINEN:

”Jokaisen perheenjäsenen pitää haluta lähteä”

— Ei pieni poika paljon muuta elämältä kaipaa kuin leikkejä ja kavereita, **Mikko Puhalainen** naurahtaa.

Niitä hänellä riitti kylliksi lähetylapsena Japanissa, jossa hän alakouluikäisenä vietti kolme vuotta. Siksi lapsuuden aikaa toisella puolella maailmaa voikin muistella pelkästään hyvällä.

Palatessaan 11-vuotiaana koti-Suomeen hän solahti vauhdikkaasti uuteen arkeensa.

– Minun on aina ollut helppo mennä uusiin paikkoihin ja tutustua ihmisiin, Mikko pohdiskelee.

Suomen passista saa olla kiitollinen

Muutot paikasta toiseen ovat tulleet tutuksi myös aikuisena. Vaikka vielä lapsena Mikko ei päättänyt jatkaa vanhempiensa jalanjäljissä, Jumala johdatti hänet kuitenkin lähetyskentälle. Ensimmäisen Keski-Aasiaan ja sitten Kreikkaan, jossa hän työskentelee tälläkin hetkellä erityisesti pakolaisten parissa.

Mikko iloitsee siitä, että myös hänen omat lapsensa ovat nauttineet elämästä ulkomailla. Kun paluun aika koittaa, he pakkaavat matkalaukkuihinsa vielä enemmän aarteita kuin hän itse aikanaan.

– Itse unohdin nopeasti japanin kielen enkä oppinut englantia, mutta lapseni ovat oppineet englannin hyvin ja saaneet kavereita ympäri maailmaa. Uskoisin, että he osaavat myös olla kiitollisia Suomen passista, koska he ovat nähneet sen kurjuuden, jossa muualla eletään.

Kentällä tiivis perheyhteys

Lähteminen kentälle on Puhalaisen perheessä ollut aina koko perheen valinta. Lasten on annettu aikaa prosessoida asiaa. Koulut, harrastukset ja ystävyys-suhteet on otettu huomioon päätöstä tehtäessä.

– Varsinkaan isompia lapsia ei voi vain rahdata vanhempien mukana. Jokaisen perheessä pitää haluta lähteä, Mikko korostaa.

Kentällä heidän perheyhteytensä on aina ollut tiivis.

– Täällä Suomessa hektinen arki on vienyt mukanaan, eikä ole tullut tehtyä niin paljon juttuja yhdessä. Lähetystyössä vietetään perheikaa enemmän kuin Suomessa. Koin sen saman jo lapsena Japanissa.

Työhönhakuprosessi

ITÄ-SIPERIA/KOTIMAA Hain työalueella yliopiston laboratorioon töihin. Työpaikka yliopistolla olisi antanut mahdollisuuden saada työviisumi vuoden loppuun saakka. Työhakuprosessi jäi kuitenkin kesken, joten emme myöskään kirjoittaneet työsopimusta. Nyt maailmantilanne näyttää hyvin epävakaalta. En tiedä vielä tarkalleen, voinko jatkaa työhakuprosessia myöhemmin. Pyydän kuitenkin edelleen rukoilemaan, että Jumalan tahto tapahtuisi tässä prosessissa.

Lähetyselämää keskellä pakolaisyhteisöä

KREIKKA Leirikeskukseemme on muuttanut pakolaisleiriltä keskiaasialainen perhe. Tutustuimme heihin viime syksynä, jolloin he osallistuivat yhteen raamattuseminariimme. Heidät kastettiin silloin, ja nyt he osallistuvat kanssamme myös hengelliseen työhön. Toivomme, että heidän uskonsa saisi kasvaa ja vahvistua. Perhe täydentää mukavasti pientä tiimiämme. He ovat ottaneet tehtäväkseen leirikeskuksen ruoanlaiton ja asuntojen sekä pihan hoidon. Olemme iloinneet kovasti tästä perheestä. Heistä on paljon apua työssämme täällä.

Tuntoja laidasta laitaan

KESKI-AASIA Terveiset työalueelta! Lähtöni tänne tuli lopulta äkkiä. Työluvan saamista varten sairaalasta tuli delegaatio toimistolle ottamaan minusta verikokeen. Tulokset olivat onneksi hyvät ja sain työluvan. Sen jälkeen pääsin matkustamaan toisen tiimiläisen kanssa työpaikalle, jossa vastaanotto oli sydämellinen. Oli kuin en olisikaan ollut kauan poissa. Tuntui kodilta! Olen tutustunut myös uusiin työkavereihin ja päässyt aloittamaan työt heidän kanssaan.

Työmme Japanissa etenee

JAPANI Mari-Kaisa on päättänyt täysipäiväiset kieliopintonsa. Toki työhömmä kuuluu kielen ja kulttuurin jatkuva opiskelu, mutta jokapäiväinen kielikoulu on Mari-Kaisan osalta ohi ja hän aloittaa syksyllä täysipäiväisen työn Länsi-Japanin luterilaisen kirkon piirissä. (--) Käydessämme kesällä Suomessa saimme Japanista viestin koskien erästä miestä, joka tuli konserttiimme. Mies oli kävelemässä

kirkon ohi ennen konserttia ja hän kuuli Mari-Kaisan harjoittelevan selloa. Tämä herätti miehen kiinnostuksen ja myöhemmin illalla hän saapui kirkkoon konserttiin.

Konsertin jälkeen mies on alkanut käymään kirkossa säännöllisesti. Tämä on yksi osoitus siitä, miten musiikin kautta tehty lähetystyö voi johdattaa ihmisen Jumalan valtakunnan yhteyteen.

Meille tämän viestin lukeminen oli suureksi rohkaisuksi, ja ilahduimme siitä valtavasti. Uskomme, että myös uskoliset esirukoukset ovat olleet vaikuttamassa. Nyt pyydämme mekin rukoilemaan tämän miehen puolesta, jotta hän voisi oppia tuntemaan Kristuksen Vapahtajanaan.

Kutsu ei vanhene

KOTIMAA Olemme nyt yhdessä Kylväjän kanssa päättäneet, että perheemme palvelee toistaiseksi Suomessa. Kaksi evakuoitua Etiopiasta ovat olleet raskaita koko perheelle ja tuoneet isoja muutoksia sekä meidän vanhempien että lastemme elämään.

Rukous- ja mietintäjakson sekä erinäisten rohkaisujen jälkeen olemme yhdessä Kylväjän kanssa päättäneet keskeyttää Ethiopian-komennuksemme. Silti lähetyskutsu saavuttamattomien pariin on edelleen perheemme sydämellä. Samalla kun olemme käyneet tätä raskasta Ethiopian-komennuksen päätösprosessia läpi, Jumala toimii. Elämme lähetettyinä siellä, minne meidät on kulloinkin asetettu. Voimme elää lähetyselämää nyt hoitovapaalla, missä luovat lahjat ovat myös alkaneet pulputa. Kirjoittaminen sekä taide ovat saaneet koskettaa ihmisiä. Samalla meitä on johdatettu palvelemaan missionaarisia nuoria aikuisia Kylväjän nuorten aikuisten verkostotyön kautta kotimaassa.

Riemullinen jälleennäkeminen

KOTIMAA Pääsimme viime keväänä koko perheen voimin vihdoinkin käymään Kaukasiassa. Kesällä tuli kolme vuotta täyteen siitä, kun palasimme sieltä Suomeen. Lapsille isoja juttuja oli päästä käymään entisessä kodissa ja nähdä kavereita. Pojat saivat viettää päivän CA-koulussa entisen luokkansa mukana ja osallistua muun muassa perjantain aamunavaukseen, jonka pidimme.

Tämän lisäksi koulutimme koulun henkilökuntaa sähköisiin oppimateriaaleihin liittyen ja pidimme oppilaille oppitunnin lähetyslapseuteen liittyvistä kysymyksistä.

Tapasimme toki myös seurakunnan evankelistaa ja hänen puolisoaan sekä ulkomaalaisia ystäviä. Meidän kaikkien oli helppo sujahtaa hetkeksi takaisin siihen maailmaan, joka on toinen kotimme.

Lepäämisen tärkeydestä

ETIOPIA Mekane Yesus -kirkolla (EECMY) on oma lähetysorganisaatio International Mission Society (IMS). Touko-kesäkuun vaihteessa saimme opettaa IMS:n lähetyskurssilla, jossa oli seitsemän lähetyskandidaattia. **Magnus** opetti muun muassa hengellisestä taistelusta. Sotilas, joka on sodassa rintamalla, väsy. Ja sitten kun hän väsy, hän tekee helpommin virheitä ja hän on myös helpompi saalis viholliselle. Ollessamme lähetyspalveluksessa olemme hengellisellä rintamalla. Jos väsymme liikaa, teemme helpommin virheitä ja vihollinen pystyy paremmin viemään meitä harhaan. On elintärkeää levätä ja pitää taukoja.

Lähetit rukousristeilyllä

ETU-AASIA Eräänä päivänä päätimme tehdä rukousristeilyn: seilasimme läheisen salmen päästä päähän ja lautan pysähtyessä seitsemään satamaan rukoilimme kunkin alueen asukkaiden ja pakolaisten puolesta. Tutustuimme myös moniin paikallisiin ja kansainvälisiin seurakuntiin ja tapasimme siellä mielenkiintoisia ihmisiä. Parasta kuitenkin oli se, että nyt meillä on kolme potentiaalista yhteistyökumppania! Jumala täytti tyhjät kätemme, kun sitä rukoilimme. (--) Toki edessä on vielä paljon palavereita, pohtimista ja rukousta, jotta työ voisi alkaa, jos Herra suo, mutta pää on avattu. Tuntuu ihmeelliseltä!

Miten parhaiten tukea kristittyjä?

BANGLADESH Viime kuukausien aikana olen pohtinut paljon, miten voisin parhaiten tukea kristittyä väestöä täällä Bangladeshissa. Se on pieni vähemmistö, joka tuntee joskus olevansa suuren enemmistön uhkaama. He kokevat esimerkiksi, ettei heillä ole samoja mahdollisuuksia saada hyvää työtä. Olen myös huomannut, että osa naisista pelkää vierailla alueilla ja kylissä, joissa ei asu muita vähem-

JUMALA TÄYTTI
tyhjät kätemme, kun sitä rukoilimme.”

mistöjä. He välttelevät alueita, jotka ovat täysin muslimien asuttamia. Tämä pelko luo tietysti myös ennakkoluuloja eri ryhmien välille.

Rukoilen kristittyjen puolesta, että he voisivat kokea Jumalan rakkautta omassa elämässään ja huomata, että Jeesus rakastaa kaikkia ja kuoli meidän kaikkien puolesta. Olen nimittäin nähnyt kristittyjä, jotka nyrpistävät nääänsä, jos muslimi tulee heidän kirkkoonsa. On toki tietysti myös kristittyjä, jotka tekevät kaikkensa yrittäessään tavoittaa muita Jumalan rakkaudella.

Uusia hallinnollisia tehtäviä

JAPANI Läheteillä on oiva mahdollisuus näyttää esimerkiksi siinä, että naisia ja miehiä kohdellaan tasavertaisesti. (--) **Johanna** valittiin lähettikonferenssissa kentän hallitukseen, minkä takia Kobessa käyntejä tulee olemaan jatkossa enemmän.

Aikoinaan alueemme hallituksessa oli vain norjalaisia NLM:n lähetejä ja lisäksi Kylväjältä tarkkailijajäsen. Ajat ovat kuitenkin muuttuneet. Jo vuosia työskentelykielenä lähettien välillä on ollut englanti. Tällä hetkellä hallituksessa on yksi norjalainen, yksi islantilainen ja yksi suomalainen. Balanssi on siis kohdillaan.

On ilahduttavaa, että lähetit kansallisuudesta riippumatta ovat tasa-arvoisessa asemassa näissä hallinnollisissa elimissäkin. Japanilaisessa yhteiskunnassa miesten ja naisten tasa-arvo ei toteudu ollenkaan niin hyvin kuin Suomessa. Vuosien saatossa moni naimisissa oleva naislähetti on joutunut kokemaan sen, että hänet on nähty ikään kuin miehensä jatkeena, ei itsenäisenä toimijana.

Sittenkin Ateenaan!

KREIKKA Huikeaa, että olemme sittenkin taas tässä: lähdimme elokuussa takaisin persiankielisten kansojen pariin Kreikkaan kolmen vuoden jatkoajalle! Suomessa elämä ja työ tuntuivat edelleen mielekkäiltä, mutta tilanne oli nyt sellainen, että tämä rako oli hyödynnettävä. Onkin aika uskomatonta, että vielä helmikuun alkaessa tästä lii kahduksesta ei tiedetty itsekään. Huhtikuussa meillä oli jo Suomen-koti myyty, Kreikan-kodin vuokrasopimus allekirjoitettu, irtaimistovarasto hankittu, lasten koulupaikat hommattu, **Liisan** virkavapaa varmistettu ja monta nimikkolähettisopimusta eri seurakunnista saatu! Tämä kaikki työ- ja teiniarjen hulinassa minimivaivalla. Suuren suurta armoa.

Pakolaisvirta on ainakin toistaiseksi hidastanut liikettään, ja Kylväjän oma työ alueella laajentunut. Tehtävänämmä tulee olemaan Kylväjän liikkeellä olevien kansojen parissa tehtävän työkokonaisuuden rakenta-

Tunnetko kutsun työn-
tekijämme lähettäjätiimiin
rukoilemaan ja tukemaan
taloudellisesti? Tule mu-
kaan, saat henkilökohtaisen
kirjeen noin kuusi kertaa
vuodessa. [www.kylvaja.fi/
liity-tilaa/](http://www.kylvaja.fi/liity-tilaa/)

minen osana yhteistyöverkostoamme. Keskeisenä tehtävänämmä on pakolaistaustaisten uusien kristittyjen koulutukseen, varustamiseen ja yhteiseen tehtäväämmä osallistamiseen liittyvät asiat. Tarkemmat toimenkuvat selviävät vasta syksyn myötä nykyisen toimintaympäristön ja tarpeiden kartoituksen jälkeen. Taustamme ja kieltaitomme takia keskitymmä persiankielisiin.

Uhkaava tilanne

ETIOPIA Ethiopian muslimien ja kristittyjen rinnakkaiselo on pidetty esimerkillisenä koko maailmalle. (--) Jokin aika sitten Pohjois- ja Keski-Etiopiassa oli kuitenkin uskonnollisia konflikteja muslimien ja ortodoksikristittyjen välillä. Nykytilanne uhkaa nyt historiallista tasapainoa ja suvaitsevaisuutta. Rukoilkaa, että konflikti loppuisi.

Odotettu lähetyspääätös

KAUKASIA Olimme kotiutuneet Suomeen, mutta kaukokaipuu oli edelleen tallella. Jäimme kuulostelemaan,

onko Kaukasiassa tarvetta läheteille nyt, kun työ on siirretty paikallisen ystävämme harteille. Kävimme keväällä asiasta keskusteluja Kylväjän kanssa. Tarvetta työlle Kaukasian muslimikansan keskellä riittää edelleen, joten Kylväjä päätti lähettää meidät syksyllä uudelle työkaudelle Kaukasiaan. Toinen meistä olisi näillä näkymin menossa työhön kansainväliselle koululle, jossa hän pääsee opettamaan ATK:ta. Toinen tehtävä koulutyön lisäksi on tukea paikallista vastuunkantajaamme, josta käytämme nimeä **Jaakob**.

Takaisin Mongoliaan!

MONGOLIA/KOTIMAA Meillä on hienoja uutisia! Pohdinan, keskustelujen ja rukousten jälkeen olemme päättäneet lähteä toiselle työkaudelle Mongoliaan syyskuussa. Pääätös lähtemisestä toiselle työkaudelle on kypsynyt hiljalleen viimeisen vuoden aikana. Alkuvuodesta ilmoitimme esimiehellemme **Tapio Pokalle** Kylväjässä, että olemme valmiita lähtemään takaisin Mongoliaan, jos Kylväjä haluaa meidät lähettää ja jos se Jumalan johdatuksessa on mahdollista. Helmikuussa saimme iloksemme kuulla, että Kylväjän hallitus on hyväksynyt lähettämispäätöksemme.

Jannen ei tarvitse palata aikaisempaan johtamistehdäväänsä organisaatiossa, vaan hän voi jatkaa englannin

kielen opettajien opettajankoulutushanketta paikallisissa kouluissa. Toisena työvuotena aloitettu, mutta sittemmin kesken jäänyt koulutustyö oli Jannelle hyvin mieluista ja paikallisille opettajille hyödyllistä.

Apua ukrainalaisille

KREIKKA Marijalle on avautunut ainutlaatuinen mahdollisuus auttaa Ukrainasta Kreikkaan sotaa pakenevia ihmisiä. Avun tarve on koko kevään ollut suuri ja se on sitä edelleen. Marija on koordinoanut avustustarvikkeiden, kuten vaatteiden ja lelujen lahjoittamista eteenpäin niitä tarvitseville.

Marija on myös viikoittain käynyt tapaamisissa, jonne ukrainalaiset voivat vain tulla ja vastaanottaa erilaisia lahjoituksia, syödä sekä jakaa tunteita. Tarinoiden kuunteleminen ja niissä läsnäoleminen on ollut henkisesti erityisen raskasta. Marijalla on se etu, että hänellä on ukrainalaisten kanssa yhteinen kieli, eli venäjä.

Urheilukeskuksessamme Cosmo Vision Centerillä on myös järjestetty erityisesti ukrainalaisille suunnattuja päiviä, joissa on ollut erilaista yhteistä tekemistä ja yhdessä ateriointia.

Epäonnistujien Jeesus

Miten toiminkaan täysin päinvastaisesti kuin olin kuvitellut! Kuinka käänsinkään takkini juuri sillä hetkellä, kun olisi pitänyt näyttää väriä? Miksi minussa ei ollutkaan rohkeutta ja voimaa toimia oikein? Olen täysin epäonnistunut. Olen kelvoton petturi ja suuri valehtelija. Enemmänkin, olen läpimätä.

Jos löydät itsesi epäonnistuneena, mitä teet? Käperyt itsesääliin ja masennukseen, selittelet itsesi ulos tilanteesta tai turrutat mielesi, pakenet ja siirryt uusiin maise-miin tai uppoat suorittamiseen. Mikään näistä tai muista vastaavista vaihtoehdoista ei ole se tie, jota Jeesus sinulle tarjoaa.

Raamatun kuuluisin epäonnistuja on Pietari. Kukonlau-lun synkkä hetki Jeesuksen vangitsemisen iltana romahdutti Pietarin itsevarmuuden ja omanvoimantunnon; kenties hän koki menettäneensä myös paikkansa Jeesuksen opetuslapsena. Tuona hetkenä vangitun Jeesuksen katse kohtasi Pietarin (Luuk. 22:61). Jeesus tiesi olevansa matkalla kuolemaan – myös Pietarin vuoksi.

Jeesus myös tiesi, että tulisi ylösnousemuksensa jälkeen vielä kohtaamaan Pietarin. Hän ei jätä yksin, ei hylkää, vaan tahtoo kohdata epäonnistuneen. Sinut ja minut, olimmepa missä hyvänsä tehtävässä tai palvelupaikassa Jumalan valtakunnassa. Ylösnoussut Jeesus tulee sinne, missä epäonnistunut on! Ihan pimeimpäänkin häpeänurkkaan.

Mitä Jeesus odottaa tuolloin meiltä? Suostumusta kohtaamaan hänet rikkinäisenä ja epäonnistuneena, olemaan hänen hoitopöydällä. Suostumusta Jeesuksen kanssa käytävään keskusteluun. Suostumusta Jumalan sanan puhutteluun ja kosketukseen.

Ei kukaan halua epäonnistumisia, mutta Jumala, joka kykenee kääntämään pahankin palvelemaan hyvää, voi kääntää epäonnistumisemme jopa vahvuudeksi Jumalan valtakunnan työssä. Niin kävi Pietarille sen jälkeen, kun Jeesus oli ensin kohdannut ja hoitanut häntä (Joh. 21:15–19). Tämän Jeesuksen ja Pietarin kohtaamisen syvyys ei avaudu suomeksi samoin kuin kreikaksi. Jeesus nimittäin kysyy Pietarilta ensin kaikkensa uhraavaa agape-rakkautta, ja Pietari vastaa ystävyyttä kuvaavalla filia-rakkaudella. Tämä sanavalinta viestii, kuinka Pietari oli oppinut, ettei hän kykene rakastamaan Herraansa täydellisesti kaikkensa-antavalla rakkaudella. Hän oli oppinut tuntemaan ihmisyytensä rajat – ja Jeesuksen ristille vieneen rakkauden suuruuden!

Pietari oli varmasti hyvin epävarma omasta roolistaan ja tehtävästään tuon kukonlauuepisodin jälkeen. Jeesus

ei jättänyt häntä epävarmuuteen, vaan yhtä monta kertaa kuin Pietari oli kieltänyt hänet, Jeesus vahvisti opetuslapselleen hänelle annetun tehtävän: ruoki ja kaitse karitsoitani ja lampaitani ja seuraa minua.

Epäonnistuminen ei vienyt Pietarilta tehtävää; hän oli katunut syvästi ja sai armon sekä vahvistuksen jatkaa Jumalan valtakunnan työssä. Kun epäonnistunut kokee armon, hän voi oppia rakentamaan elämää ja työtään enemmän Jumalan armon ja voiman varaan.

Vaikka useat uskovat ja varsinkin ei-uskovat luulevat toisin, niin Jumalalla on käytettävissään oman valtakuntansa työssä ainoastaan ihmisiä, jotka epäonnistuvat, rikkovat häntä ja lähimmäisiä vastaan ja ovat loppuun asti synnin vaikutuksen alaisia. Jumalan suurta rakkautta on se, että armahdettuina ja eri lailla rampoina syntisairaina voimme palvella Häntä ja jakaa sanomaa muillekin armoa ja hoitoa tarvitseville. Saamme tehdä sen Jumalan varassa ja Hänen sanansa lupauksiin ripustautuneena.

Sinä, joka olet epäonnistunut, olet Jeesukselle rakas. Sinullekin on paikka Jumalan valtakunnan työssä.

KIRSI SMEDS

Pääsihteeri
Raamatunlukijain Liitto

Raamatunlukijain Liitto (RLL) on liike Raamatun lukemisen puolesta. Sen tehtävänä on edistää Raamatun lukemista lasten, nuorten ja aikuisten keskuudessa. Liitto korostaa Raamatun merkitystä ja tuottaa muun muassa raamatun-lukuoppaita ja monipuolisia materiaaleja raamattutyön tueksi. Lisätietoa: www.rll.fi.

”Sinä, joka olet epäonnistunut, olet Jeesukselle rakas.”

EVÄÄKSI ELÄVÄÄN HENGELLISYYTEEN

Illat pimenevät jo. Poimi syysseuraksi inspiroivaa luettavaa.

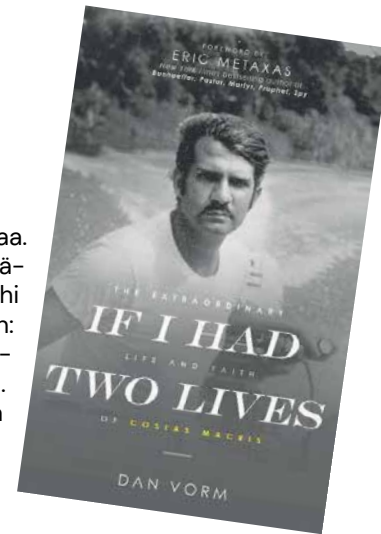

Dan Vorm: If I Had Two Lives (Clovercroft Publishing, 2017)

Hellenic Ministries –järjestön perustajasta kirjoitettu jännittävä elämänkerta kertoo suurista näyistä ja ylivoimaisilta tuntuvista ponnisteluista niiden saavuttamiseksi. Kirja vie lukijansa lähettiperheen matkassa Indonesiaan ihmissyöjien pariin ja kohti uutta unelmaa Kreikassa, jota seuraava sukupolvi elää yhä todeksi.

Modernin aikakauden lähetyspioneerin **Costas Macrisin** usko ja uskallus inspiroivat luottamaan siihen, että

kuuliaisuus kutsulle kannattaa. Itseäni rohkaisi se, miten lähetystyön ei tarvitse olla ohi kotimaahan paluun jälkeen: kutsumus voi muuttaa muotoaan elämän eri vaiheissa. Erinomaisesti kirjoitetussa teoksessa on klassikon ainekseksi. **TANELI SKYTÄ**

Maarit Eronen: Kuulolla – Johdatusta joka päivä. Syvälle Sanaan –työkirja (Aikamedia Oy, 2021)

Syvälle Sanaan –työkirja on käytännönläheinen ja monipuolinen lähestymistapa Raamatun tutkimiseen. Se sisältää johdatusta käsittelevän raamatuntutkimisohjelman, jonka voi käydä läpi kolmessa kuukaudessa tai rauhassa omaan tahtiin.

Raamattutyökirjan tekijä **Maarit Eronen** haluaa lukijan syttyvän Jumalan sanasta. Ja toden totta, huomasi, että viisitoista minuuttia päivässä työkirjan ja Raamatun äärellä lisäsi oivaltamisen iloa ja kiitollisuutta Jumalan hyvydestä. Opin tutuista kohdista uusia näkökulmia ja koin syvällistä Jumalan puhuttelua. Nautin monipuolisesta lähestymistavasta ja opin hyödyntämään ilmaisia kommentaariraamattuja Raamattu365 ja Blue Letter Bible, joita voi käyttää sovelluksena tai tietokoneella.

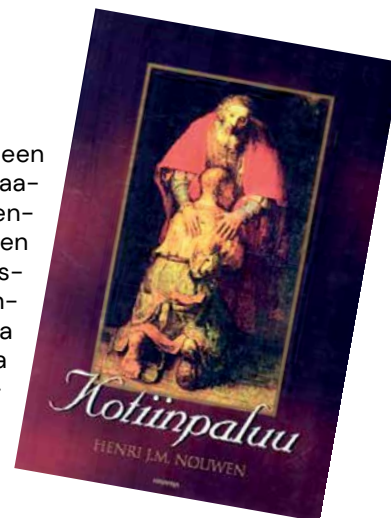
MARI TURUNEN

Henri J.M. Nouwen: Kotiinpaluu (Kirjapaja Oy 2004, 2. painos)

Kotiinpaluu on koskettava syväasukellus Rembrandtin 1600-luvulla maalaaman Tuhlaajapojan paluu –teoksen kautta Jeesuksen vertaukseen Isästä ja tämän kahdesta eri tavalla kadonneesta pojastaan. **Henri J.M. Nouwenin** omakohtainen kerronta saattaa lukijan itsetutkiskeluun, jossa ensin samaistutaan kotiin palaavaan tuhlaajapoiikaan ja sitten hänen kaunaiseen vanhempaan veljeensä.

Molemmat kiintopisteet tuovat esiin erilaisia sävyjä Isän tuhlailevasta rakkaudesta ja siitä, millaiseen maaperään armo meissä mahtaa upota tai olla uppoamatta. Lopulta kirjoittaja siirtyy katselemaan itse Isää, jonka

kaltaisuuteen kypsymiseen jokainen Jeesuksen seuraa- ja on kutsuttu. Matkalla hengelliseen vanhemmuuteen emme koskaan tässä ajassa ole aivan perillä. Kuitenkin tällä tiellä kulkeva saa osansa taivaallisesta ilosta ja olla toivottamassa toisiakin avosylin kotiin. **SOFI VALKEALINTU**

Teksti: Tapio Pokka

Kuva: Kylväjä

LIIKKEELLÄ OLEVIENTEN KANSOJEN PARIIN

Muutimme pakolaistyöstä käytettävän termin diasporatyöksi. Työaluevastaava Tapio Pokka kertoo, miksi päädyimme tähän.

Kylväjä diasporatyössä? Mitä kummaa? Miksi tällainen vierasperäinen nimi korvaa hyvän ja ymmärrettävän pakolaistyön? Tähän on perusteltuja ja kutsumuksellamme nousevia syitä.

Pakolaistyö ymmärretään usein humanitaarisena apuna. Toki sitäkin Kylväjä on tehnyt, mutta työmme fokuksessa on kokonaisvaltainen lähetys, johon kuuluu olennaisesti evankeliumin esillä pitäminen. Käsite diaspora, joka vilahuttaa evankeliumeissakin, osuu suorastaan riemastuttavalla tavalla juuri Kylväjä-nimisen lähetysjärjestön identiteetin ytimeen.

Kreikan kielen sanaa diaspora on nykyaikana käytetty kuvaamaan ihmisiä ja ihmisryhmiä, jopa kansoja, joita on kohdannut hajaannus: ihmiset ovat joutuneet muuttamaan alkuperäisiltä juuriltaan uudelle asuma-alueelle, uuteen maahan tai jopa uuteen maanosaan. Yleensä liikkeelle ei ole lähdetty huvikseen tai vapaaehtoisesti. Joidenkin kansojen jäseniä on voitu hajaannuttaa hyvin laajasti eri suuntiin eri puolille maailmaa. Näiden liikkeellä olevien kansojen parissa tehtävän työn tarve tulee kasvamaan tulevaisuudessa. YK:n pakolaisjärjestön arvioiden mukaan maailmassa on nyt 100 miljoonaa liikkeelle pakotettua ihmistä. Kylväjän työssä kohtaamme ihmisiä, jotka ovat liikkeellä, mutta he kaikki eivät ole pakolaisia.

Hajaannuksessa kansat ovat ajan mittaan tavanneet sekoittua luonnollisesti uuden asuinalueensa väestön kanssa. Jotkut kansat ovat kuitenkin onnistuneet säilyttämään oman identiteettinsä ja kulttuurinsa pitkään. Parhaana esimerkkinä tästä on juutalaisten diaspora. Läpi tuhansien vuosien historian ja diasporan juutalaisuus identiteettinä ja uskontona on olennaisilta osin säilynyt meidän aikaamme asti. Joillekin koko käsite diaspora tarkoittaa vain ja ainoastaan juutalaisten diasporaa.

Miten tämä liittyy Kylväjään? Sannalla diaspora on kreikan kielen etymologian valossa nähtävissä hyvinkin konkreettinen merkitys. Prepositio dia (διὰ) kantaa merkitykset erilleen, hajalleen, läpi, eri puolille, eri suuntiin ja jonkin välityksellä. Preposition jälkeen tuleva -spora puolestaan juontuu verbistä speiroo (σπείρω), jonka merkitys on yksinkertaisesti kylvää. Uudessa testamentissa tätä sanaa käytetään konkreettisesti niin viljan siemenen kylvämisestä kuin myös Jumalan sanan kylvämisestä (Markus 4:14).

Prepositiomääritteellä luotu sana diaspora voidaan siis ymmärtää ihmisten ja kansojen hajalleen joutumisena ja Uuden testamentin kontekstissa myös Jumalan Sanan kylvämisellä – suorastaan viskelemisellä – ja hajaannuttamisella eri suuntiin.

Jeesus itse opettaa Matt. 13:37 (KR38) mukaan: Hyvän siemenen kylväjä, speiroon (ὁ σπείρων), on Ihmisen Poika, siis Jeesus itse. Vuonna 1974 syntyneelle uudelle lähetysjärjestölle annettiin nimeksi Kylväjä juuri tämän jakeen perusteella.

Nimen lisäksi tästä käy ilmi myös Kylväjän identiteetti ja kutsumuksen luonne edelleen 2020-luvulla. Kun varsinainen Kylväjä on Ihmisen Poika Jeesus, pieni suomalainen Lähetysyhdistys Kylväjä seuraa Häntä ja Hänen antamaansa kutsua kylvää eri suuntiin (= diaspora) Jumalan Sanaa. Tätä iankaikkisen elämän siementä pyrimme toimittamaan erityisesti sinne ja niiden kansojen keskuuteen, missä sanaa ei ole vielä kylvetty eikä Jeesusta tunnettu. Diasporatyötä isossakin kuvassa!

Diaspora löytyy myös Kylväjän logosta, joka kuvaa yksinkertaisuudessaan syvällisesti kutsuamme – kylväjähahmo ja kylvöastia. Logo löytyy tämänkin lehden etu- ja takakannesta.

”Diaspora voidaan ymmärtää paitsi ihmisten ja kansojen hajalleen joutumisena, myös Jumalan Sanan kylvämisellä, suorastaan viskelemisellä ja hajaannuttamisella eri suuntiin.”

AMMATILLISTA RAKKAUTTA

”On eri asia pärjätä ja selvitä kuin kehittyä ammatillisesti ja vahvistua koetuista vastoinkäymisistä”, Timo Poikolainen toteaa työnohjauksen merkityksestä.

Palasin perheeni kanssa Bangladeshista kesäkuussa 2001. Siitä on siis aikaa jo yli kaksikymmentä vuotta. Lähetyskurssimme aikana odotimme kaksosia, jotka syntyivät pian kurssin jälkeen tammikuussa 1996, ja lapsilukumme tuplaantui. Muutimme omakotitaloon, jota remontoin, suoritin pappisvihkimykseen tarvittavat opinnot sekä kestitimme kaksosia ihmettelemään tulleita ystäviä ja sukulaisia. Elämä oli täyttäkin täydempää. Samalla valmistauduimme lähtemään ensin Etiopiaan, sitten Mongoliaan ja lopulta Englannin ja Norjan reissun jälkeen Bangladeshiin syksyllä 1998. Kahden vuoden aikana seitsemän muuttoa ja asumista kuudessa eri kaupungissa.

Bangladeshissa meitä oli vastassa kostea kuumuus, miljoonakaupungin kaoottinen liikenne, ilmansaasteet, sairaudet ja läpeensä korruptoitunut kulttuuri. Kun kysyin eräältä britiltä, miten ihmeessä tuon liikenteen sekaan voi mennä omalla autolla ja selvitä hengissä, hän vastasi: ”Aja vielä hullummin kuin muut.” Tuo neuvo oli sekä selkeä että hyödyllinen. Se vahvisti toimijuuttani liikenteessä: en jäänyt muiden armoille, vaan otin ohjekset käsiini.

Ystäväkirjeiden kuukausittainen kirjoittaminen oli minulle tärkeä pysähtymisen hetki, jonka aikana saatoin hie- man katsella mennyttä ja suunnitella

tulevaa. Työnohjausta minulla ei ollut, mutta onneksi kirjoitin itseäni kuunnel- len, näkökulmia ja merkityksiä etsien.

Inhimillisiä kohtaamisia

Työohjauksen kaltaisia keskusteluja kävin kokeneiden lähetystyöntekijöiden kanssa ennen työalueelle lähtöä, mikä auttoi orientoitumaan tulevaan. Bangladeshissa työnohjaajan virkaa tuurasivat raamattupiirimme jäsenet, joihin olimme tutustuneet Dhakan kansainvälisen kristillisen koulun ja kirkon yhteyksissä. Tukea ja mahdollisuuksia kuormittavien tilanteiden purkamiseen onneksi siis löytyi.

1 *Avun pyytäminen ei ole heikkoutta vaan ihmisyyttä ja yhteisöllisyyttä.*

Apu oli joskus hyvin konkreettista. Kun automme hajosi, hollantilaiset ystävämme lainasivat omansa käyttöömme. Erään jo pitkään Bangladeshissa työskennelleen britin sanat jäivät mieleeni: ”Kun kaikki näyttää olevan lopussa, silloin olemme usein jonkun uuden alussa.” Aktiivisen ja myötätuntoisen kuuntelun lo-

massa nuo sanat eivät kuulostaneet kliseeltä, vaan ne herättivät uteliaisuuden uusiin mahdollisuuksiin.

Kolmen vuoden työkauteemme jälkeen minulle mainittiin mahdollisuudesta työnohjaukseen, johon en tarttunut monestakaan syystä. Ensinnäkin käsite oli minulle vieras ja toiseksi en tiennyt, miten voisin työnohjauksesta hyötyä, olinhan palaamassa koululaitoksen palvelukseen. Vaikka pärjäsinkin ilman työnohjausta, olisin varmasti hyötynyt siitä lähetystyöhön valmistautuessa, työkauden aikana ja kotimaahan palattuani. On eri asia pärjätä ja selvitä kuin kehittyä ammatillisesti ja vahvistua koetuista vastoinkäymisistä.

Resilienssiä vahvistamassa

Vuodesta 2006 alkaen olen käynyt säännöllisesti työnohjauksessa, jossa olen pohtinut itseäni työntekijänä sekä suhdettani työhön, työyhteisöön ja organisaatioon. Psykoterapeutin työssäni keskiössä on niin sanottu case-työnohjaus, jossa hyödynsaaja on ensisijaisesti asiakas. Ja tietysti työnohjattava, jonka olo kevenee ja ammattitaito vahvistuu yhteisen pohdiskelun myötä.

Olen osallistunut sekä ryhmäohjauksiin että yhteistyötyönohjauksiin – hyödyllisiin, hyödyttömiin ja haitallisiin. Ei ole samantekevää, miten työnohjausta tehdään. Työnoh-

Nuori perhe vuonna 1996. Kuvassa: Timo ja Heli Poikolainen ja lapset Hanna, Reetta, Juho ja Markus.

jaajana olen luvannut itselleni, että osallistun vain sellaisten yhteisöjen ohjaamiseen, joissa osallistujilla ja ennen kaikkea tilaajilla on aito pyrkimys hyvään.

Ei kaiken tarvitse kuitenkaan olla kivaa ollakseen hyödyllistä. Esimerkiksi työyhteisösovittelu, jossa pyritään palauttamaan vaurioitunut yhteys, voi olla epämukavaa, mutta tuloksiltaan energisöivää ja hyvinvointia merkittävästi lisäävää. Sovittelu ennaltaehkäisee kahden ihmisen välisen konfliktin laajenemisen työyhteisöä kuormittavaksi ja lopulta paisumisen hallinnolliseksi kiistaksi. Oikea-aikainen sovittelu on usein kustannustehokkain tapa säästää henkilöstökuluissa, mutta jostain syystä se on aivan liian vähäisellä käytöllä. Työnohjaus tunnetaan ilmeisesti paremmin kuin työyhteisösovitte- lu.

Työnohjaus auttaa löytämään vaihtoehtoisia tapoja edetä silloin, kun yksi tie näyttää mahdottomalta. Ajattelen niin, että sekä psykoterapian että työnohjauksen ytimessä on yksilön ja yhteisön resilienssin vahvistuminen. Hyvässä ja arvostavassa dialogissa toteutuu psykologinen perusturvallisuus, ja sen myötä myös yksilön ja yhteisön luovuus ja

ongelmanratkaisukyky vahvistuvat. Haasteista selvitään yhdessä. Avun pyytäminen ei ole heikkoutta vaan ihmisyyttä ja yhteisöllisyyttä. Kun organisaation toimintakulttuuri on terve, yksilöiden vahvuudet eivät muodostu uhkaksi vaan toisiaan tukevaksi rikkaudeksi.

Rakkautta työyhteisössä

Lähetysjärjestöjen palveluksessa olevat ovat valikoitunutta joukkoa, psykologiset testit läpäisseitä vakaita kristittyjä. Resilienssi on kuitenkin ensisijaisesti yhteisön ominaisuus, ja siksi olen ilahtuneena seurannut suuntaa, jonka Kylväjä on työnantajana ottanut. Olen kuullut työntekijöiden puhuvan hyvää, työntekijöistä pidetään huolta, Kylväjä-lehti on uudistunut kivasti ja uusi strategia, jonka perustana on ilo, inspiroi. Loistavaa työtä, hyvin tehty!

Rakkaustutkija **Jason Lepo- järvi** kirjoittaa: ”Minusta tuntuu, että kun sanomme toiselle rakastavamme häntä, tarkoitamme ainakin kolmea asiaa. 1. On hyvä, että olet olemassa. 2. Lu- paan osallistua kukoistukseesi. 3. Toivotan myös sinun rakkautesi tervetulleeksi.” – elämä on poh-

jimmiltaan ja lopulta vain tilaisuus rakastaa ja tulla rakastetuksi.” (Per- jantailahja – Esseitä rakkaudesta)

Rakkautta on montaa lajia. Työnohjaus on ihmisten ammatillista rakastamista, osallistumista ohjattavan yksilön ja yhteisön kukoistamiseen.

resilienssi = selviytymiskyky

HANNA MIKKOLA

TIMO POIKOLAINEN

Psykoterapeutti ja työnohjaaja Kuuleva Oy:ssä. Kylväjän palveluksessa hän oli vuosina 1997–1998 koulutussihteerinä ja 1998–2001 teologisen oppilaitoksen opettajana Bangladeshissa.

- Olemme lähteneet monta kertaa aiemmin, muun muassa Keski-Aasiaan ja Kreikkaan. Kuuden vuoden Suomessa olon jälkeen olemme jälleen lähdössä. Nyt väki vähenee: Kreikkaan lähdetään ilman esikoista nelihenkisenä perheenä, Liisa Puhalainen kuvaa.

Taas mennään!

Koti on myyty, tavarat on pakattu. Aamun sarastaessa autoon nostetaan lentokoneeseen sallitut matkalaukut, muu saa jäädä. Seurasimme neljän kuukauden ajan Liisa ja Mikko Puhalaisen perheen valmistautumista työalueelle lähtöön. Kreikassa heitä odottaa koulutustehtävä, jonka tavoitteena on varustaa uskon tulleita persiankielisiä pakolaisia tavoittavaan työhön.

Varastoja, laatikoita, omaisuuden läpikäyntiä. Välillä väsymyksen kyneleitä hulluuden partaalla. Paljon päätettävää, jota ei voi delegoida.
- Siivouspäivänä kuusi sukulaista ja ystävää tuli auttamaan, Liisa kertoo.

Tästä kaikki lähtee: Jumala, olemme käytettävissä. Rinnalle tulleet tukijat ja esirukkoilijat ovat valtava etuoikeus.

Kylväjän kesämökki tarjosi rauhoittumisen keitaan muuttohälinässä, kuten usein aiemminkin.

Ero ystäväistä sattuu kipeimmin. Herra anna heidänkin saada satakertaisesti takaisin.

Jyväskylän KohtaamisPaikka on kantanut Puhalaisia kaikissa vaiheissa. Helluntaina heitä oli siunaamassa tyttären kummisetä ja Keski-Aasiasta pakolaisena tullut ja Suomessa kristityksi kääntynyt mies. Vain hetki ennen toinen maahanmuuttaja kastettiin.

Ateenassa odotti kaunis kalustettu koti, jossa kaikki oli valmiina. Alakerassa asuva vuokraisäntä Petros oli yllätykseksi ostanut kaapit täyteen erilaista ruokaa ja pedannut sängytkin valmiiksi. Tästä alkaa uusi seikkailu.

Me selvittiin taas!

HANNU KORPELA

Dokumentaarisenä valokuvaajana pyrin taltioimaan näkemäni asiat mahdollisimman aitoina vaikuttamatta tapahtumien kulkuun. Aloitin valokuvauksen noin 20 vuotta sitten ja viimeiset 10 vuotta olen toiminut yrittäjänä. Kuvaan myös vapaa-ajallani, erityisesti luontokuvia, joihin tallennan Luojan luomaa kauneutta. Myös ilmakuvaus on erityisen inspiroivaa.

Olen iloinen, että pääsin toteuttamaan tämän mielenkiintoisen reportaasin ja tutustumaan Puhalaisiin paremmin. Noin 20 vuotta sitten olin Liisan pitämässä varhaisnuorten illoissa.

Kutsuttu maan ääriin

Tuomas Auvinen ei pitänyt lähetystyötä realistisena vaihtoehtona koulutustaustansa vuoksi. Jumalalla oli kuitenkin toinen suunnitelma.

”**A**mmattijalkapalloilija.” Näin **Tuomas Auvinen**, 35, vastasi lapsena kysymykseen siitä, mikä hänestä tulee isona. Hän pelasi jalkapalloa B-nuorten SM-sarjassa 17-vuotiaaksi ja oli mukana myös nuorten maajoukkueeringissä.

Kun haave ammattilaisurasta kuitenkin kariutui, Tuomas alkoi panostaa toiseen harrastukseensa, musiikkiin. Hän oli soittanut viulua 4-vuotiaasta lähtien ja vaihtanut 13-vuotiaana alttoviuluun. Nuoruusvuosina soitinvalikoima täydentyi bändisoittimilla, ja gospelmusiikki vei mennessään. Tuomas soitti useissa yhtyeissä ja johti Maata näkyvissä -festareiden house bandia vuosia vaimonsa **Mari-Kaisan** kanssa.

Lopulta musiikista tuli Tuomakselle ammatti. Hän opiskeli Turun yliopistossa musiikkitiedettä ja eteni tohtoriksi asti. Maisteri- ja tohtoriopintojen välissä hän toimi Suomen Raamattuopiston musiikkilinjan opettajana.

– Suvussani on aina arvostettu koulutusta. Ajatukseenani oli luoda akateeminen ura tutkijana ja opettajana, Tuomas Auvinen kertoo.

Toisin kuitenkin kävi, sillä Jumala puuttui peliin. Yksi arkinen juttutuokio muutti kaiken.

Yllättävä kutsu

Toukokuussa 2019 Tuomas törmäsi kahvilassa Kylväjän kehittämispäällikkö **Juri Veikkolaan**.

Juri heitti puolivitsillä, että mitä sinä täällä teet, eikö teidän pitäisi olla Japanissa lähetystyössä.

– Vastasin, ettei kukaan ollut kutsunut meitä sinne, Tuomas kertoo.

Mari-Kaisa asui Japanissa lapsena, kun hänen vanhempansa olivat siellä lähetystyössä ja hänen sydämessään kyti ajatus paluusta maahan. Tuomaksen vanhemmat olivat puolestaan lähetteinä Sambiassa, tosin Tuomas asui silloin jo omillaan.

Tuomaksen ja Mari-Kaisan isät ovat myös toimineet SLEY:n lähetysjohtajina. Lähetystyö ei siis ollut vieras

asia, mutta Tuomas ei ollut aiemmin miettinyt, että se voisi koskea suoraan häntä.

– Yleensä lähetystyöhön lähtevät ovat pappeja, sairaanhoitajia tai teologeja. Me taas olemme muusikoita, ja vaimoni on lisäksi musiikin ja kotitalouden opettaja.

Kahvilassa tapahtuneen kohtaamisen jälkeen asiat seurasivat toistaan. Auiset tapasivat Kylväjän Aasian-työn koordinaattorin, joka kertoi, että Japanissa voisi olla juuri heille sopivaa työtä. Kylväjällä oli suunnitelmassa aloittaa siellä musiikkievankelointityö, ja lisäksi Tuomas voisi opettaa teologisessa seminaarissa.

Ovi aukenee

Auiset harkitsivat asiaa kesän ajan. Eniten he miettivät lähtöä lastensa **Esterin**, nyt 14, ja **Olivian**, 11, kannalta, sillä nämä olivat jo juurtuneet Suomeen.

– Meillä ei ollut pakottavaa tarvetta lähteä, mutta toisaalta olosuhteet lähdölle vaikuttivat suotuisilta. En ollut saanut vielä seuraavaa tutkimusapurahaa väitöskirjan valmistumisen jälkeen, joten minulla ei ollut mitään projektia kesken. Mari-Kaisallakaan ei ollut vakituista työtä. Koska maa oli vaimolleni tuttu ennestään, lähtö tuntui luonnolliselta. Lisäksi koimme Jumalan avanneen oven, Tuomas kertoo.

Niinpä Auiset vastasivat kutsuun myöntävästi. Tammi-kuussa 2020 he aloittivat Kylväjän lähetyskurssin. Lähtö oli suunniteltu kesälle, mutta koronapandemia sotki kuvioita, kun se sulki Japanin rajat. Alkoi jännittävä odottelu epätoisuudessa.

– Tuona aikana minulle tarjottiin opettajan pestiä Turun yliopistosta. Se herätti vielä kertaalleen miettimään, haluameko todella lähteä, mutta olimme jo sitoutuneet lähtemään. Ainakin päätöksemme on huolella harkittu ja koeteltukin, Tuomas toteaa.

Musiikkia ja evankeliumia

Auiset pääsivät lopulta lähtemään joulukuussa 2020. He asuvat Japanin pääsaarella sijaitsevassa Koben kaupungissa ja työskentelevät Länsi-Japanin evankelisluterilaisen kirkon työyhteydessä.

Lähetysjakso on alkanut intensiivisellä kielen opiskelulla ja kulttuuriin perehtymisellä. Työsään musiikkievankelistoina Auiset yhdistävät musiikin ja evankeliumin pitämällä muun muassa hengellisiä kirkkokonsertteja.

– Japani on kivinen lähetyskenttä. Vaikka siellä on tehty työtä jo pitkään, kristittyjä on vain alle prosentti väestöstä. Hengellinen musiikki on todettu toimivaksi keinoksi tavoittaa japanilaisia. Musiikki koskettaa ihmisten sisintä ja muokkaa sitä avoimemmaksi evankeliumille.

Tuomas Auvinen tietää nyt, ettei koulutustausta estä lähtemistä maan ääriin Jumalan kutsumana. Hän on saanut kokea, miten hänen taustastaan on ollut hyötyä.

– Kulttuurisessa musiikintutkimuksessa ajattellaan, että kulttuureja ja ihmisiä pitää ymmärtää heidän lähtökohdistaan käsin. Tutkiakseen jonkin maan musiikkia tutkijat lähtevät tuohon maahan ja opiskelevat ensin maan kulttuurin ja kielen.

– Koulutustaustani on auttanut minua sopeutumaan uuteen kulttuuriin ja ymmärtämään sitä. Se auttaa myös ymmärtämään paikallisia ihmisiä ja rakentamaan siltaa heidän luokseen. Saan nyt käyttää lahjojani ja koulutuksen kautta oppimiani asioita Jumalan työssä, Tuomas iloitsi.

Lähtö lähetystyöhön oli Tuomas Auiselle käytännöllinen päätös.

– Minulla ei ole ollut erityistä lähetyskutsua, vaan ajattelen, että kutsumukseni nousee Raamatun lähetyskäskestä. Se koskee jokaista kristittyä.

Etapit

- 2006 kansainvälinen ylioppilastutkinto Turun IB-lukiosta
- 2012 filosofian maisterin tutkinto, pääaineena kulttuurinen musiikintutkimus
- 2012–2015 musiikkilinjan opettajana Suomen Raamattuopistolla
- 2015–2018 tohtorikoulutettavana ja tuntiopettajana Turun yliopistossa
- 2019 filosofian tohtorin tutkinto ja opettajan pedagogiset opinnot
- 2020 Kylväjän lähetyskurssi
- 2020 lähetystyöntekijäksi Japaniin

MANERLAATTOJEN JYRINÄ MUUTTAA LÄHETYSTYÖN

Kun maailmankuvien mannerlaatat liikkuvat, lähetystyössä rytisee. Kirkko tuntee sen: maailma, johon puhumme evankeliumin sanoja, on ennen kokematon. Mitä muutos tarkoittaa kristittyjen identiteetin ja evankeliumin julistamisen kannalta? Elina Hellqvist, Miikka Ruokanen ja Jukka Kääriäinen etsivät vastauksia Risto Ahosen tuoreen kirjan äärellä.

”Lintukotojen aika on ohi.”

Muuttuvaa maailmaa miettiessään lähetysjohtaja **Jukka Kääriäisen** aivoissa poreilee mielikuva mannerlaatoista. Valtavat massat liikkuvat syvällä ja näkymättömissä. Ne voivat törmätä rajusti tai liukua toistensa lomaan. Vaikka laattoja ei voi nähdä, niiden liikkeet tuntuvat maanjäristyksinä ja tsunameina.

Isot mannerlaatat ovat liikkeellä myös kirkkojen historiassa, ja ne etsivät nyt uusia asentoja. Kääriäinen arvelee, että näkymättömissä tapahtunut arvojen ja uskomusten muutos voi pian nousta näkyviin rytiällä. Muutokset kiinnostavat myös lähetysteologiaa pitkään tutkinutta **Risto A. Ahosta**. Hän kirjoitti niistä keväällä julkaistun kirjan Aikakausien käänne kirkon missiossa (Väyläkirjat).

Vaikka kristinusko elää historiansa vahvinta aikaa, Euroopassa se on taantunut. Vuosisatojen ajan lähetystyön tekeminen tarkoitti sitä, että eurooppalaiset astuivat Euroopassa laivaan ja rantautuivat hyvä uutinen mukanaan jollekin kaukaiselle mantereelle. Afrikan ja Aasian kirkkojen kasvaessa ja eurooppalaisten kirkkojen kutistuessaa maailmanlähetys on kokonaan muuttunut.

Kylväjä-lehti pyysi kirkon lähetystyön keskuksen johtaja **Elina Hellqvistiä**, professori **Miikka Ruokasta** ja lähetysjohtaja Jukka Kääriäistä lukemaan Ahosen kirjan ja kertomaan, mitä he ajattelevat kirkon edessä olevasta muutoksesta.

Vaeltajien aikakausi

Aasialaisten, afrikkalaisten ja latinalaisamerikkalaisten kristittyjen missio on tulevaisuuden avaintekijä kaikkien globaalia kristinuskoa tutkivien mielestä. Länsimaiden ulkopuolella elävien kristittyjen vaikutus kasvaa myös muuttoliikkeen vuoksi.

Ilmastomuutos, väkivaltaiset konfliktit ja pandemiat liikuttavat ihmisiä enemmän kuin koskaan aiemmin. Siellä missä ennen oli vaurasta ja rauhallista, raskaus myös. Missään ei enää voi sanoa, että kaaos on jossakin muualla. Lintukotojen aika on ohi.

Miikka Ruokanen on huomannut, että myös monissa Euroopan suurkaupungeissa kirkossakävijöiden enemmistö on maahanmuuttajataustaisia. Alkuperäisasukkaat ovat vieraantuneet uskosta.

– Kansainväliset seurakunnat elävät vielä aika lailla omissa klustereissaan, etnisissä ja kielellisissä ryhmissään. Mutta esimerkiksi Britanniassa niistä on jo tullut rajoja ylittäviä uudistusliikkeitä. Näin voi käydä muissakin maissa, Ruokanen uskoo.

Samaan aikaan länsimainen, keskiajalla luotu valtio- ja kansankirkkojärjestelmä purkautuu ja kirkkoon kuulumisesta tulee yhä selkeämmin henkilökohtainen valinta. Julkisesti kristityksi tunnustautuminen vaatii entistä enemmän rohkeutta. Ruokasen mielestä länsimaissa vallitsevaksi ideologiaksi on jo noussut ateistinen humanismi. Ihminen on kaiken keskus. Hän on oma jumalansa, joka luo omat arvonsa ja uskomuksensa. Hän toteuttaa itseään kuvitellen hallitsevansa maailmaa.

– Jälkikristillisessä Euroopassa uskovaisia painotetaan, syrjitään ja halveksitaan.

Paluu vähemmistöön

Pitkään on jo tunnustettu, että Euroopan kristityt elävät tulevaisuudessa vähemmistöasemassa, ellei tapahdu ihmettä. Myös Suomen evankelis-luterilaisella kirkolla on edessään iso identiteettityö, kun se ei enää ole enemmistöyhteisö. Elina Hellqvist huomauttaa, että suurissa kaupungeissa kristityt ovat vähemmistössä jo nyt. Mitä tästä seuraa kirkon asemalle yhteiskunnassa?

– Voimme jarruttaa muutosta ja puolustaa kirkon asemaa. Tai sitten voimme aktiivisesti rakentaa uudenlaista identiteettiä, Hellqvist sanoo.

Vähemmistöasemassa ei oikeastaan pitäisi olla kristitylle mitään uutta. Vanha testamentti kertoo pienestä kansasta suurten kansojen keskellä. Uuden testamentin seurakunnat olivat pieniä ryhmiä enemmistökulttuurien keskellä. Myös nykyisin suurin osa maailman kristityistä elää vähemmistöasemassa.

– Jos lähetystyö muuttuu pelkäksi kehitysyhteistyöksi, kansalliset ja maantieteelliset rajat ylittävä missionaarisuus kuivahtaa olemattomiin, professori Miikka Ruokanen toteaa.

Hellqvist nostaa esiin Risto A. Ahosen ajatuksen, että muutosta ei kannata arvottaa hyväksi tai huonoksi. Jumalan maailmassa muutos on aina mahdollisuus johonkin hyvään. Hellqvist antaa esimerkin. Kun kirkko köyhtyy, syntyy uutta teologiaa siitä, kuinka vastuuta ja avaimia voidaan jakaa uudella tavalla.

Outo ja ulkopuolinen

Jukka Kääriäinen muutti nelisen vuotta sitten ensimmäistä kertaa Suomeen asumaan. Suurimman osan elämästään hän on elänyt Taiwanissa, jossa kristityt ovat pieni vähemmistö. Pian Suomeen muuton jälkeen Kääriäinen istui Kirkkohallituksen lounasruokalassa arkkipiiispa **Tapio Luoman** kanssa. Luoma halusi tietää, mitä muualta muuttanut ajatteli kirkon ja yhteiskunnan suhteista Suomessa ja mikä auttaisi niitä kulkemaan samaan suuntaan.

Kääriäinen hämmästyí. Hänen kokemusmaailmaansa kirkko oli aina ollut outo ja ulkopuolinen. Kulttuurikristillisyyden hänelle vierasta. Hän näkee jälkikristillisen ajan kutsuna identiteetin kirkastamiseen ja uskoo, että kulttuurikristillisyyden häviö länsimaista ehkä pikemmin kuin osaamme aavistaa. Monilta valitettavasti katoaa samalla tieto, että tasa-arvo ja ihmisoikeudet juurtuivat Eurooppaan kristinuskon vaikutuksesta.

– Elämme kristillisten arvojen jälkikuvassa. Esimerkiksi seksuaalisuuteen liittyvissä arvoissa ero kristittyjen ja ei-kristittyjen välillä kasvaa. Joudumme perustelemaan uudella tavalla, mitä on olla kristitty ja miksi tulisi olla kristitty, Kääriäinen toteaa.

Kirkon ei kuitenkaan tule muuttua yhteiskuntavastaiseksi, vaikka yhteiskunta todennäköisesti muuttuu kristinuskon vastaiseksi.

– Jälkikristillinen yhteiskunta näkee aidon kristinuskon vaarallisena ja suvaitsemattomana. Sen vaikutus pitää puhdistaa pois. Kristityt joutuvat maksamaan vakaumuksestaan sosiaalisen hinnan. Heitä painostetaan ja syrjitään muun muassa työmarkkinoilla. Ne kristityt, joille tämä on tuttua, voivat opettaa meille sisua ja muutoksensietokykyä, Kääriäinen ehdottaa.

Hän huomauttaa, että evankeliumin julistuksen kannalta tilanne on kirkkohistoriassa aivan uniikki. Missään ei ole vielä aiemmin jouduttu miettimään, miten lähetystyötä tehdään kristillisen historian läpikäymisessä, mutta kristinuskosta luopuneesta mielenmaisemasta.

Rohkeutta ja hienotunteisuutta

Myös Elina Hellqvist näkee muutoksessa mahdollisuuden identiteetin kirkastamiseen. Hänen helsin-

AARNE ORMIO/KIRKON VIESTINTÄ

– Kasvavien kirkkojen ilo viehättää kirkon lähetystyön keskuksen johtaja Elina Hellqvistiä. Hän pitää myös siitä, ettei niiden lähetystyössä useinkaan tehdä eroa ajallisen ja iankaikkisen näkökulman välillä, vaan ne kuuluvat yhteen.

kiläisessä elämänpäivissään on tavallisempaa olla kuulumatta kirkkoon kuin kuulua. Lapsen tuominen kasteelle saa ystävät kysymään perusteluja, ja niitä pohtiessa voi löytyä aarteita.

– Kristittyjä tulisi varustaa entistä enemmän siihen, miten vähemmistöasemassa eletään.

Hellqvist muistuttaa, että avoimen ja vieraanvaraisen suhteen säilyttäminen sekä sekulaariin enemmistöön että muihin vähemmistöihin on sekä tärkeää että vaikeaa. Myös evankelioivien kristittyjen osakseen saama kritiikki tulisi rohjeta kuulla. Ihmisiä on ahdistettu evankelioinnilla nurkkaan.

– Kyllä jokaisen ihmisen täytyy saada kuulla evankeliumi, mutta sanoin julistamisella on aikansa ja paikansa. Jumalanpalveluksessa tulee julistaa niin paljon kuin lähtee. Toisaalta kaikenlaiset kristityt saavat toimia tavallaan. Kadunkulmissa traktatteja jakavat eivät ole huonompia kristittyjä.

Vuorovaikutukseen tulisi kuitenkin pyrkiä samalta tasolta, ei ylhäältä päin.

– Ja sekin on vaikeaa, Hellqvist tunnustaa.

Kun jokaista seurakuntalaista rohkaistaan sanoittamaan uskoaan, on suostuttava myös siihen, että sanotusta on monenlaista.

– Se on kestettävää. Jokaisen sanotus on ihmiselle itselleen tosi, vaikka tietysti kristinuskolla on opillinen sisältönsä ja Raamattu on pyhä kirja.

Myös Kääriäinen kutsuu puhkomaan samanmielisten kuplia, sillä eristäytyminen on lähetyselämän vastakohta.

– Aito kristinusko elää maailmassa ja arkipäivän kutsumuksessa, ja todistaminen tapahtuu sen keskellä. Rakasta siinä, mihin Jumala on sinut asettanut.

Korkealla profiililla

Entä mikä merkitys tunnustuskunnilla on tulevaisuuden kristillisyydessä? Risto A. Ahonen pitää tunnustuksellisuutta tärkeänä, ja Miikka Ruokanen tarttuu tähän. Hän muistuttaa, että kristinusko on sanaan juurrutettua uskoa, jossa keskeistä on Jumalan ihmiseksi tuleminen, Kristuksen risti ja ylösnousemus.

– Kristinusko on Kristuksen evankeliumia korkealla profiililla tunnustava uskoa. Uskon siis vahvasti tunnustukseen, mutta en tunnustuskuntaisuuteen. Tulevaisuudessa ei ole niin tärkeää, mihin historialliseen protestanttiseen tunnustuskuntaan ihmiset kuuluvat.

Ruokanen toivoo, että Risto A. Ahonen on oikeassa sanoessaan, että Suomessa kirkot ja seurakunnat muuttuvat entistä tavoittavammiksi. Ruokanen kuitenkin epäilee, ettei näin käy. Syynä on seurakuntien moniarvoisuus. Papeilla ja muilla vastuunkantajilla on hyvin ristiriitaisia näkemyksiä siitä, mitä kristinusko ytimeltään on. Tämän vuoksi paikallisseurakunnat ovat kyvyttömiä muuttamaan toimintatapojaan missionaarisemmiksi.

– Hajanaista joukkoa on mahdotonta johtaa valloittamistaan. Kenties itse valittuun jäsenyyteen perustuvat henkilöseurakunnat ja messuyhteisöt voisivat olla ulospäinsuuntautuneita, missionaarisia ja evankelioivia yhteisöjä.

”Joudumme perustelemaan uudella tavalla, mitä on olla kristitty ja miksi tulisi olla kristitty.”

JANI LAUKKANEN

Tähän liittyy Ruokasen mukaan toinen suuri ongelma: julistus on kriisissä. Hän luettelee viime aikoina saarnoissa kuulemiaan teemoja: tasa-arvo, oikeudenmukaisuus, ilmastovastuu, onnellisempi elämä ja ihmissuhteet.

– Onko lähimmäisestä tullut uusi jumala, joka on ottanut sanassaan itsensä ilmoittavan Jumalan paikan? Ruokanen kysyy.

Hänen mukaansa selkeä ja syvälinen Kristuksen armon evankeliumin saarna on myös edellytys sille, että seurakuntien lähetysrakkaus uudistuu ja vahvistuu. Mikä palauttaisi ristin evankeliumin julistuksen ja todistamisen ytimeen? Ruokasen mielestä tuskin mikään muu kuin hengellinen herätys.

– Lähimmäisen rakkauden lisäksi tarvitsemme syvää rakkautta Jumalaan ja Vapahtajaan Jeesukseen Kristukseen.

– Raamattu, rukous, yhteisöllisyys ja lahjojen käyttöön ottaminen, lähetysjohtaja Jukka Kääriäinen luettelee lähetyselämän ja kristillisen identiteetin juuria.

Mikä on hauskin sinulle sattunut kommellus?

Varatessamme kerran lomamatkaa Rodokselle meidän 5-vuotiaan poikamme ensimmäinen kysymys oli: "Onko Rodoksessa liskoja?" Rukoilimme yhdessä ennen matkaa, että hän saisi nähdä sisiliskon. Yksi iso lisko näkyi vilahdukselta, kun se kipitti Athenan temppelin raunion muuria pitkin ja tämä ilahdutti pientä poikaamme. Mutta hotellihuoneessa oli oikea yllätys: pienenpieni gekkolisko, sormenpään kokoinen, oli odottamassa meitä. Poika sai sen kiinni, rakensi sille pesän ja iloitsi suunnattomasti Jumalan antamasta rukousvastauksesta. Iltarukouksessa hän rukoili, että pieni gekko kasvaisi aikuiseksi, saisi onnellisen elämän ja etteivät mehiläiset pistäisi sitä. Meidän taivaallinen Isämme ei jätä lapsiaan huomioimatta. Hän on aina rakastava ja innokas kuulemaan jokaisen pienenkin huokaisun ja jokaisen lapsensa rukouspyynnön. Hän on aina valmis vastaamaan parhaalla tavalla, jopa sormenpään kokoisella sisiliskolla. Aina kannattaa rukoilla. Aina.

Itä-Aasian pioneerityöntekijä

Opiskelijana suuntasin vaihto-opintoihin Lissaboniin, Portugaliin. Sovin sähköpostitse kuukautta kahta ennen muuttoani paikallisen opiskelijasolun vuokraamisesta saapumispäivineen – ja suomalaisittain ajattelin, että se mikä on sovittu, pitää. Kun jännittävä muuttopäivä koitti, saavuin lentokentältä opiskelija-asunnon osoitteeseen. Soitin vuokranantajalle, että täällä ollaan, tulisitko avaamaan oven. Tämä kuitenkin kertoi vuokranneensa asunnon jo toiselle henkilölle, kun minusta ei ollut kuulunut mitään. Vihasta hieman tästä "vääryydestä" ja yritin selittää, että homman oli sovittu. Ymmärrettyäni, etten tule saamaan kyseistä asuntoa seisoin matkalaukkujeni kanssa Lissabonin kadulla ihmettelemässä ja rukoilemassa, mitä tekisin seuraavaksi. Lähihotellissa vietetyn yön sekä yhden homekämpäkokemuksen jälkeen sain lopulta viihtyisän soluasunnon. Ajastani Portugalissa kehkeytyi siunattu seikkailu, ja rakkaus välimerellistä kulttuuria ja ihmisiä kohtaan on jäänyt sydämeeni. **Nuorten aikuisten verkostotyöntekijä**

Olin matkalla yhteen Länsi-Afrikan maahan, mihin vaaditaan tiettyjä rokotuksia. Valmistauduin tähän ja varasin rokotuskortin mukaani. Saapuessamme maahan huomasin kuitenkin kauhukseni, ettei minulla ollutkaan rokotustodistusta mukana. Terminaaliin tullessa huomasin, että ensin oli vuorossa tiski, missä tarkistettiin rokotustodistukset ja sitten vasta passintarkastus. Keksin, että koitetaanpas erästä konstia: otin kännykän käteeni ja aloin höpötellä siihen kovaan ääneen suomeksi sanomisiani käsiä heiluttamalla tehostaen. Samalla kävelin puoliksi selkä edellä hitaasti sisäänpäin ohittaen rokotustodistustiskin ikään kuin sitä huomaamatta. Passintarkastuksen kohdalla hiljensin hiukan ääntäni ja koitin hymyillä kauniisti. Sain leimat passiini ihan nätisti ja pääsin kuin pääsinkin läpi! Konstit auttavat, kun keinot loppuvat!

Eero, hankevastaava

Olen opiskellut hepreaa vuosia Turussa. Heprean opiskelu hyvin omalaatuisine aakkosineen ja koko kielen rakenne antaa sopivasti haasteita oppijalle. Se tuo myös tilannekomikkaa opiskeluhetkiin. Opiskeluun toi huimasti lisäväriä kielen opiskelu Etelä-Israelissa, Negevissä, Mashabei Sadeh –kibbutsilla. Kielen tasoryhmiä kutsuttiin aakkosten mukaan, helpoin taso on alef ja seuraa va bet-ryhmä, jonka valitsin. Myös opettajamme, mainio pedagogi, opetteli välillä suomea. Se oli vaikeaa hänelle, mutta hänen oli opeteltava meidän nimemme. Nimeni Pirjo, jossa on peräkkäin r, j ja o –kirjaimet, oli iso haaste hänelle. Hän vähän oikaisi ja alkoi kutsumaan minua nimellä Piru. Joku ryhmästä uskaltautui kertoamaan opettajalle, mitä sana piru tarkoittaa suomeksi. Hän oli todella häpeissään ja tuli eteeni kumartaen pyytämään anteeksi monella kielellä. Koko loppukurssin ajan hän muisti aina nähdessään pahoitella tapahtunutta. Olo oli kuin kuninkaallisella, kun kumarrettiin vähän väliä. Ja hauskaa oli. **Pirjo, vapaaehtoinen**

Reväytin erään kerran nilkkani nivelsiteet pahasti seurakunnan kesäleirillä Mongolian maaseudulla. Kun olin selvinnyt tyhjästä ilmestyneen maaseutusairaanhoitajan nilkkaa väännelevästä "tutkimuksesta" seurakunnan mummojen rukoillessa ringissä ympärilläni, kolmetuntisesta kuoppaisesta ja kivuliaasta automatkasta arojen poikki pääkaupungin sairaalaan, käynyt röntgenkuvissa ja lääkärin vastaanotolla, saanut kepit liikkumista varten, niin minua odotti viimeinen koitos kotitalon ovelta. Asuimme viidennessä kerroksessa talossa, jossa ei ollut hissiä. Niinpä saavuttuamme kotiin keskellä yötä lähdin kiipeämään portaita ylös keppien avulla. Käsivoimani jaksoivat ponnistelua pari kerrosta. Päädyin siihen, että minun täytyy ryömiä loput portaista kotiin. Tuskallista ähkimisen, itkun ja naurun sekaista konttaamista seurasi yllättäen myös naapurimme, joka sattui tulemaan samaan aikaan sisään. Yritimme mieheni Jannen kanssa selittää huonolla kielitaidollamme, ettei kyseessä ollut hätätilanne tai mitään epäilyttävää. Jäi ikuisiksi mysteeriksi, mitä hän ajatteli ulkomaalaisista kummallisista naapureistaan. **Ella, Mongolian-työntekijä**

Meidät on lähetetty pelastamaan sieluja, ei rakenteita

Piispa Seppo Häkkisen kommenttipuheenvuoro Kylväjän uudesta strategiasta *Evangeliumin ilo innostaa* ilahdutti missiologisessa symposiumissa Vierumäellä 10. kesäkuuta.

Ilo strategian lähtökohtana ja punaisena lankana on raikas ja tuore. Se murtaa niitä ennakkoluuloja ja stereotyyppioita, joita helposti kytketään uskoon, uskoviin ja lähetykseen. Kuvaava on vanha kasku innokkaasta evankelistasta, joka lähestyi puiston penkillä istuvaa miestä ja kysyi ystävällisesti: ”Anteeksi että häiritsen, mutta oletko uskossa?” Mies katsoi yllättyneenä evankelistaa ja vastasi: ”En, minulla on muuten vain paha olo.”

Huolet ja ilot

Ensimmäinen alleviivaukseni liittyy strategian lukuun ”Miksi lähetys? Ilo lähetysstrategian lähtökohtana”. Sivulla kolme on virke: ”Näemme, että yksittäisen kristityn elämässä, globaalin lähetyksen historiassa ja nykypäivän haasteissa evankeliumista nouseva ilo on olennainen voimavara ja suunnannäyttävä.” Tämä on minusta yhtäältä merkittävä teologinen linjanveto ja toisaalta huomionarvoisa muistutus kirkollemme.

Puolenkymmentä vuotta sitten (2016) maakuntalehti halusi tehdä piispantarkastuksen yhteydessä minusta henkilöhaastattelun. Yhtenä kysymyksenä toimittajalla oli, mistä olen huolissani. Luettelin joukon asioita ja totesin, että ”sitähän sanotaan, että piispat ovat aina huolissaan kaikesta”. Kun lehtijuttu sitten ilmestyi, se oli otsikoitu ”Piispa **Seppo Häkkinen** on huolissaan kaikesta”. Kaiken lisäksi saman lehtikonsernin muut hiippakunnan alueen maakuntalehdet julkaisivat saman kirjoituksen. Tulipahan kerralla koko hiippakunnalle tiedoksi, että piispa on huolissaan kaikesta.

Kuvastaako huolipuhe meidän kristittyjen ja myös kirkomme perusajattelua? Se on sinänsä ymmärrettävää ja perin inhimillistä. Taannoin kirkon nelivuotiskertomuksen

ilmestyttyä uutisoitiin siitä, että kirkossa kaikki tilastokäyrät laskevat tuhkausten määrää lukuunottamatta. Tällaisessa laskevien trendien, yhteiskuntaamme pesiytyneen uskontoallergian ja aikamme kirkkokritiikin täyttämässä maallistuneessa yhteiskunnassa huolet luonnollisesti nousevat esille. Tärkeää on tunnistaa ja tunnustaa faktat. Presidentti Paasikiven tunnetun viisauden mukaan ”tosiasioiden tunnustaminen on viisauden alku”.

Kirkon ja meidän työntekijöiden ja jäsenten tehtävä ei kuitenkaan ole voitotella maailman pahuutta tai kyynisesti päivitellä maallistumista. Meidän ei pidä joutua laskevien trendien lamauttavaan ansaan. Vakava innon ja rohkeuden tukahduttava kiusaus on tappiomieliala. Se tekee meistä tyytymättömiä, pettyneitä ja kyynisiä.

Paavi **Franciscus** varoittaa apostolisessa kehotuskirjeessään *Evangeliumin ilo* (Evangelii gaudium, 2013) hautapsykologiasta. Hän tarkoittaa tällä kirkon jokapäiväisen elämän harmaata pragmatismia, jossa kaikki näennäisesti etenee normaalisti, mutta todellisuudessa usko kuluu loppuun ja rappeutuu pikkumaisuudeksi. Tällainen hautapsykologia muuttaa vähitellen kristityt museon muumioiksi. Pettyneinä todellisuuteen, kirkkoon tai itseensä he kokevat jatkuvasti kiusausta langeta toivottomaan surullisuuteen ja pessimismiin. ”Kutsuttuina säteilemään valoa ja välittämään elämää he lopulta kiintyvät asioihin, jotka synnyttävät yksinomaan pimeyttä ja sisäistä väsymystä ja heikentävät apostolista intoa” (61). Onko tämä kuva kirkostamme ja meistä sen jäsenistä, joilta on ilo kadonnut?

Tätä taustaa vasten Kylväjän valinta ottaa ilo lähetysstrategian lähtökohdaksi on erinomainen. Ilo on hyvä ratkaisu teologisista syistä. Näitä Raamatusta nousevia

perusteluja on strategiassa luetteloitu paljon. Ne paljastavat uskomme ytimen, evankeliumin, jonka perusolemus on ilosanoma. Paavi Franciscuksen sanoin: ”Evankeliumi, jossa säteilee Kristuksen ristin loisto, kutsuu jatkuvasti iloon” (*Evangeliumin ilo*, 10). ”Kaikilla on oikeus evankeliumin vastaanottamiseen. Kristityillä on velvollisuus julistaa sitä sulkematta pois ketään, ei uusien velvoitteiden asettamisena vaan ilon jakamisena, kauniin näköalan avaamisena, ihanan juhla-aterian tarjoamisena” (*Evangeliumin ilo*, 17).

Ilo on hyvä valinta muistutuksena huoliin käpertyvälle kirkolle. Huolten sijasta meidän on pikemminkin nähtävä ne mahdollisuudet, joita kirkollamme on ja joita tämä aika kirkon työlle tarjoaa. Evankeliumin ilo on mitä suurimmassa määrin voimavaramme. Meidän tehtävämme on luottaa Jumalan todelliseen läsnäoloon tässä maailmassa ja tuoda siitä avautuvaa iloa ja toivoa ihmisille ja koko luomakunnalle. Erityisesti nykyisessä maailmanpoliittisessa tilanteessa kirkon sanomalle ilosta, toivosta, turvallisuudesta, luottamuksesta ja tulevaisuudesta on kysyntää.

”Näemme, että yksittäisen kristityn elämässä, globaalin lähetyksen historiassa ja nykypäivän haasteissa evankeliumista nouseva ilo on olennainen voimavara ja suunnannäyttävä.” Viisaasti sanottu!

Rakenteet ja sanoma

Toinen nostoni strategiasta liittyy Kylväjän itseymmärrykseen ja identiteettiin. Sivulla kuusi todetaan, että ”Kylväjä on lähetysjärjestö. Emme ole herätysliike, seurakunta, hengellisten palvelujen tuottaja tai poliittinen vaikuttaja. Kylväjän olemassaolo ei ole itseisarvo. Olemme olemassa Jumalan valtakunnan vuoksi niin kauan kuin Jumalalla on meille käyttöä.” Järjestön identiteetistä mainitaan: ”Kristuksen evankeliumi, Jumalan valtakunta ja lähetys ovat itseymmärryksellemme luovuttamattomia käsitteitä.”

Nämä ovat tärkeitä korostuksia siksi, ettei Kylväjä kirkon lähetysjärjestönä eikä myöskään kirkko kadottaisi syvintä olemustaan ja perustehtäväänsä. Kirkossamme on jatkuva kiusaus keskittyä asemaan, rakenteisiin, rahaan ja jäsenmäärään. Ne ovat monella tavalla tärkeitä ja kirkon toimintamahdollisuuksiin liittyviä asioita. Siksi niitä ei pidä väheksyä. Kuitenkin samalla on huolehdittava siitä, ettei pääasia, evankeliumi Jeesuksesta Kristuksesta, jää niiden varjoon.

Meidän aikaamme on kuvattu täydellisten välineiden ja hämärien päämäärien ajaksi. Siksi on yhä uudelleen ja uudelleen muistutettava perustehtävästä ja päämäärästä. Kirkon ja sen lähetysjärjestön tehtävä on julistaa evanke-

liumia Jeesuksesta Kristuksesta. Meidät on lähetetty pelastamaan sieluja, ei rakenteita. Kristityn elämä on pohjimmiltaan elämää Pyhän Hengen voimassa, ei kirkollisveron varassa. Me uskomme elävään ja toimivaan Jumalaan, emme numeroihin, tilastoihin, kyselyihin tai yhteiskunnalliseen asemaan. Näkykö meistä Kristuksen ylösnousemuksesta syntynyt kestävä ilo, josta lähetys sai alkunsa, saa edelleen voimansa ja jota kukaan ei voi meiltä riistää (Joh. 16:22)?

Ruotsalaisen teologi **Peter Hall-dorfin** mukaan nykyajan kirkko elää samanlaisessa tilanteessa kuin ensimmäiset kristityt. Antiikin ajan moniarvoisuus on monella tavalla analoginen meidän aikamme kulttuurille. Se on muuttanut yhteiskuntamme hengelliseksi supermarketiksi, jossa mitkään arvot eivät ole toisia pyhempää. Halldorfin mukaan moniarvoisuuden uhka on salakavalampi kuin maallistuminen. Maallistuminen tahtoo hävittää kristinuskon, mutta pluralismin tunnussana on suvaitsevaisuus ja relativismi (Koskematon maa, 79).

Väittämällä, että kristinuskolla ei ole muuhun uskonnollisuuteen nähden mitään etumatkaa, pluralismi työntää salaa veitsensä suoraan juuriin. Tästä voi olla kolmenlaisia seurauksia. Kirkko saattaa irrota alkuperästään ja menettää identiteettinsä. Siitä tulee vain yksi väritön tai mauton lisä ominaispiirteettömien uskontojen joukkoon. Tai sitten kirkko sulkeutuu kuoreensa ja pakenee elämäänsä hurskauden seinien taakse. Silloin se kutistuu lahkoksi tai alkukulttuuriksi, sellaiseksi saarekkeeksi, josta kukaan ei lähde ja jonne kukaan ei tule. Kolmas vaihtoehto merkitsee sitä, että pluralismista tulee kehottaja, joka saa kirkon maailman keskellä suuntautumaan kohti uskon sydäntä: itseään Jeesusta Kristusta ja hänen antamaansa tehtävää kirkolleen (Matt. 28:18–20, Mark. 16:15–16).

”Kristuksen evankeliumi, Jumalan valtakunta ja lähetys ovat itseymmärryksellemme luovuttamattomia

käsitteitä.” Tässä ollaan uskomme ytimessä!

Julistus ja palvelu

Kolmas kommenttini liittyy strategian kirjaukseen kokonaisvaltaisesta lähetystyöstä. Sivulla kahdeksan kirjoitetaan: ”Koska Jumala tekee syntisestä vanhurskaan ja toimii oikeudenmukaisesti, iloitsemme mahdollisuudesta julistaa syntien anteeksiantamusta ja työskennellä oikeudenmukaisemman maailman puolesta. Julistus ja palvelu ovat ilonlähteitä vastaanottajille. Molemmat kuuluvat kokonaisvaltaiseen lähetystyöhön, koska molemmat ovat Jumalalle tärkeitä.”

Käsite ”kokonaisvaltainen lähetys” on niitä termejä, jotka on suorastaan pakko mainita ollakseen nykyisin vakavasti otettava lähetysjärjestö. Itse asia on toki aina kuulunut lähetystyöhön olennaisena lähtökohtana. Julistus – tai todistus – ja palvelu kuuluvat yhteen.

Lähimmäisenrakkaudella ja diakonialla on ollut suuri merkitys kristillisen kirkon kasvulle toisella ja kolmannella vuosisadalla. Amerikkalainen sosiologi Rodney Stark on esittänyt, että yksi tärkeä tekijä kristinuskon voittokulussa oli kristittyjen uhrautuva sairaanhoito niiden kahden suuren tautiepidemian aikana, jotka järkyttivät roomalaisen yhteiskunnan perusteita toisen vuosisadan jälkipuoliskolla ja kolmannen puolivälissä (The Rise of Christianity, 1997). Tarttuviin tauteihin sairastuneita hoitaessaan – ilmeisesti kyse oli ensin isorokosta ja sitten tuhkarokosta – kristityt lisäsivät Starkin mukaan paitsi suosiotaan myös omaa osuuttaan väestöstä. Aiheellinen muistutus kristityn vastuusta meille koronapandemian keskellä!

Ensimmäisillä kristityillä oli vahva keskinäinen yhteys. Heistä kerrotaan, että ”seurakunta kuunteli ja noudatti uskollisesti apostolien opetusta. Uskovat elivät keskinäisessä yhteydessä, mursivat yhdessä leipää ja rukouivat” (Apt. 2:42). Yhteys ei johtanut heitä käpertymään sisäänpäin, vaan

päinvastoin: usko näkyi rakkaudentekoina sairaita, kärsiviä, muukalaisia ja muita hyljeksittyjä kohtaan. He ymmärsivät, että kirkko on olemassa toisia varten, sillä on tehtävä tässä maailmassa.

Usko ja rakkaus kuuluvat aina yhteen. Tästä yhteenkuuluvuudesta on jatkuvasti huolehdittava. Ilman toista toinen kuihtuu.

”Koska Jumala tekee syntisestä vanhurskaan ja toimii oikeudenmukaisesti, iloitsemme mahdollisuudesta julistaa syntien anteeksiantamusta ja työskennellä oikeudenmukaisemman maailman puolesta.” Hyvin sanottu!

Professori **Miikka Ruokanen** on todennut, että lähetystyö on mittari, joka näyttää, onko kirkko tai seurakunta hengellisesti elävä vai kuollut. ”Jos lähetystyö hiipuu, kirkko on valmis saattohoitoon, loppu lähenee.”

Lähetysyhdistys Kylvään strategiaa lukiessa toivo ja ilo täyttävät mielen. Kirkko ei ole valmis saattohoitoon, sillä sen Herralla on selkeä tehtävä kirkolleen. Hän lähettää työhön ja lupaa: ”Olen puhunut teille tämän, jotta teillä olisi minun iloni sydämessänne ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi” (Joh. 5:11).

SEPPO HÄKKINEN
Mikkelin hiippakunnan piispa

HHH
JARI HYTTI
ASIANAJOTOIMISTO

 www.jarihytti.fi
040-5114080

Yritystoiminta – Perhe- ja perintö – Riitojen ratkaisu

YRITTÄJÄ,
LIITY AGORA-VERKOSTOON!

Lue lisää: kylvaja.fi/agora-verkosto
ja s.49.

**Pieni
suuri
kauppa**

**Muovi
& Lelu**

Ole.Fit
NIITTYKUMPU

**Kuuntele Vesa Nippalan uusi EP
"Takaisin syliisi"**
Spotifystä tai iTunesista

Vesa Nippala / Vesa Kemi / Sami Asp
<https://vesa.nippala.fi/>

Kaunis
JEWELRY & DESIGN
HYVINVOINTI

KOTIMAISIA HOPEAKORUJA &
ISRAELILAISIA IHON- JA HIUSTENHOITOTUOTTEITA

www.kaunisjewelry.fi
www.kaunishyvinvointi.fi

SIUNAUKSIIN MATKAAN

Lähetysten kesäpäivät huipentuivat 11. kesäkuuta juhlaan, jossa siunattiin peräti yhdeksän uutta lähetystyöntekijää. Kun salissa kaikui yhdeksän kertaa: "Siunatkoon ja varjelkoon sinua kolmiyhteinen Jumala, Isä ja Poika ja Pyhä Henki, ja pyhittäköön sinut palvelemaan Kristuksen kirkkoa aina ja kaikkialla", moni pyyhki silmiään. Pakistanilaislähtöistä Johnien perhettä siunaamassa Heinolan seurakunnan kirkkoherra Janne Hatakka, apulaislähetysjohtaja Hanna Lindberg, lähetysjohtaja Jukka Kääriäinen sekä selin tutkimus- ja koulutusjohtaja Pentti Marttila, verkosto- ja kumppanuusjohtaja Hanna Räsänen ja hallituksen jäsen Kristiina Nordman.

Vinkki!
Kuuntele kesäpäivien tallenteet Kylväjän verkkosivuilta kylvaja.fi/osallistu/lahteyksen-kesapai-vat/ sekä Kylväjä Podista.

MITEN KÄYTÄN SAAMANI LAINAN?

”Tämän maailman lapset menettelevät toisiaan kohtaan viisaammin kuin valon lapset. Minä sanonkin teille: hankkikaa väärällä rikkaudella ystäviä, jotka ottavat teidät iäsiin asuntoihin, kun tuota rikkautta ei enää ole” (Luuk. 16:8b–9).

Elokuussa kuulemastani saarnasta jäi mieleeni elämään kertomus Martti Lutherin pöytäpuheista. Siinä kerrottiin, miten Luther antoi matkallaan Jessenissä almuja köyhille, vaikka hänen rahatilanteensa ei ollut kehuttava. Lutherin ystävä Justus Jonas seurasi hänen esimerkkiään sanoen: ”Kuka tietää, missä Jumala antaa sen minulle takaisin”. Luther vastasi naurahtaen ystävälleen: ”Ikään kuin et olisi saanut sitä Häneltä”. Saarnaaja jatkoi vielä: ”Kaikki on siis lainaa, meille uskottua, ja lopulta Hänelle teemme siitä tiliä”.

Lutherin kertomus haastaa meitä pohtimaan omaa suhdettamme rahaan ja omaisuuteen. Käytännkö saamani lainan vain kerätäkseni itselleni vai monistanko saamaani hyvää toistenkin parhaaksi? Monesti olen kuullut pohdittavan, että kukkaro tulee uskoon viimeisenä.

Saarnatekstinä oli ehkä vaikein Jeesuksen vertaus, näyttäähän se äkkiseltään kehottavan epärehellisyyteen. Mutta jos vertauksen rikas mies onkin Jumala ja epärehellinen taloudenhoitaja tuhlaakin Jumalan armoa ja hyvyyttä? Muuttako se nä-

kökulmaa? Ylistäähän Jeesus kuitenkin epärehellisen taloudenhoitajan viisautta. Meidät on siis lähetetty maailmaan ”tuhlaamaan Jumalan lahjoja” viemällä ilosanomaa ristillä kuolleesta, ylösnousseesta Vapahtajasta koko maailmaan – kaikille ihmisille.

Saamme iloita myös Kylväjässä siitä, että Jumala tuhlaa lahjojaan meihin ihmisiin. Tämän ilmentymänä saamme loppukesän ja syksyn aikana lähettää monia ensikertalaisia ja kokeneempia lähetystyöntekijöitä kuudelle eri työalueelle. Uudet lähetit ja heidän työ kautensa tuovat mukanaan myös haasteen heidän työstänsä ja kaikkeen siihen liittyvästä. Rukoillaan heidän ja kaikkien lähetystyöntekijöiden sekä heidän tekemänsä työn puolesta. Pyydetään heille lähettäjiä, jotka taloudellisesti mahdollistavat heidän työnsä.

Yhdistyksen talous näyttää heinäkuun lopun tilanteessa monia edellisvuosia paremmalta. Olemme tänä vuonna saaneet useita testamenttilahjoituksia sekä joitakin suurrempia kertalahjoja. Ilman niitä alijäämämme olisi samaa suuruusluokkaa kuin viime vuonna samaan aikaan.

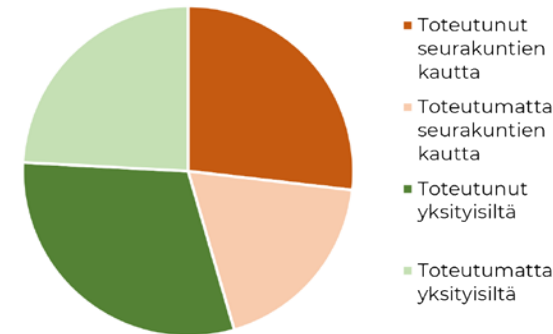
Vuotuisten kulujen näkökulmasta helpompi vuosipuolisko tosin on takana ja raskaampi edessä. Uskon, että Jumalan armon ja hyvän huolenpidon sekä lähetysten ystävien avulla tästäkin syyskaudesta selviämme, kunhan tuhlaamme saamaamme lainaa Jumalan valtakunnan hyväksi ja annamme myös kukkaroittemme tulla uskoon.

Siunattuja syyspäiviä toivoen

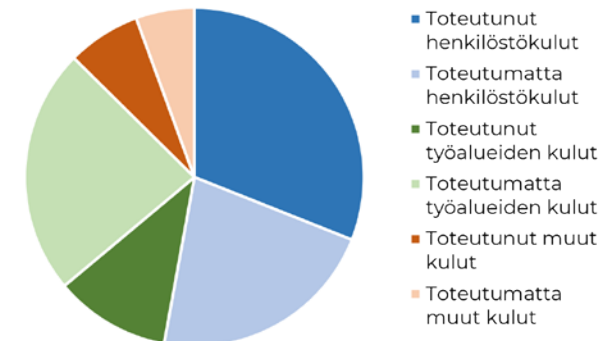

PETRI JAVANAINEN
talous- ja hallintojohtaja
petri.javanainen@kylvaja.fi

Lähetyskannatus (4,4 M€)

Kulut (5,1 M€)

Rahavarat kuukauden lopussa

Miten voin tukea Kylväjän työtä taloudellisesti?

**Liity renkaaseen
ja kuukausilahjoittajaksi**
www.kylvaja.fi/lahjoita

**MobilePay
18437**

Lisää kommentiksi
postinumerosi kohteeksi

Verkkolahjoitus
www.kylvaja.fi/lahjoita

**Tekstiviesti-
lahjoitus**
10, 15, 30 tai 50 €

Lähetä viesti numeroon
16499
esim. KYLVAJA15
postinumerosi kohteeksi

Testamentti
(Kylväjälle verottomia) →

www.kylvaja.fi/lahjoita

**Kiinteä omaisuus
tai osakelahjoitus** →

ole yhteydessä talous-
ja hallintojohtajaan

Lahjoita tilisiirtona
FI57 4405 0010 0212 96
Katso viite: www.kylvaja.fi/lahjoita

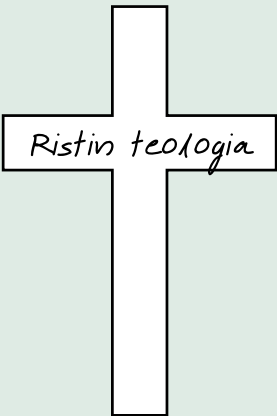
Anna merkkipäivälahja tai lähetyslahja

www.kylvaja.fi/lahjoita
tai Kylväjän Facebook-sivuilla

Voit myös soittaa Kylväjän toimistolle
p. 09 2532 5400 tai laittaa sähköpostia kylvaja@kylvaja.fi.

ARVOMME

Kylväjä on vieraanvaraisesti luterilainen.
Arvojamme ohjaavat:

Kristuksen syvämpi tunteminen, pelastushistoria, kärsimys Kristuksen tähden, "ei ole pelastusta yhdessäkään toisessa (Apt 4:12)"

— Luottamus Pyhään Henkeen: —
→ OLEMME AVOINNA ARMOLAHJOJEN TOIMINNALLE

11

Kauhavan seurakunnan lähetys sihteeri Henna Luoma:

Olimme miettineet seurakunnan lähetystiimissä, miten saisimme nuoria aikuisia koolle lähetystyön teemojen äärelle. Meille nämä Valo-illat olivat rukousvastaus.

Kynnys aloittaa oli pieni, kun oli valmista opetusta ja yhteyttä netin kautta. Opetus on ollut nuorille aikuisille sopivaa, ja sen pohjalta on syntynyt syvälistä keskustelua ja rukousta uudessa solussamme. Olemme kiitollisia tästä yhteydestä ja mahdollisuudesta. Suosittelemme lämpimästi Valo-iltoja kaikille seurakunnille tai yksittäisille osallistujille."

6.9. alkaen joka toinen ti klo 18-20
KYLVÄJÄN VALO-ILLAT

- 6.9. Kuinka kertoa evankeliumi luontevasti? – "Se löytyi" -mission mahdollisuudet – Olavi Mäki-Patola (Kouvolan sr:n kappalainen, lähetystyöntekijä)
- 20.9. Riittämätön kristitty lähetettynä – Saara Kinnunen (sosiaalipsykologi, psykoterapeutti, kirjailija)
- 4.10. Oma stoorini: Haminan kulmilla Jumalan valtakunnan palvelijaksi – Pentti Marttila (pastori, lähetystyöntekijä)
- 18.10. Rukous evankeliumin kanavana – Outi Saari (esirukoilija)
- 1.11. Jeesuksesta todistaminen arjessa: opiskeluissa, työpaikalla ja harrastuksissa – Hanna-Kaisa Simojoki (yhteiskuntatieteilijä, yrityskouluttaja, yrittäjä)
- 15.11. Jumala käyttää haavoittunutta
- 29.11. Jeesus meni marginaaliin – Erkki Jokinen (pastori, kirjailija, lähetystyöntekijä)
- 13.12. Jeesuksen seuraajana perheen ja sukuni parissa – Gröhnit

kylvaja.fi/valo-illat

Kylväjän Valo-illat jatkuvat syksyllä joka toinen tiistai. Valo-iltoihin voi osallistua esimerkiksi kotisohvalta etäyhteydellä tai paikallisessa solussa. Tikkurilassa sijaitsevan Kylväjän toimiston aulassa aloittaa avoin solu, jota vetää nuorten aikuisten verkostotyöntekijä. Katso solujen ajankohtaiset tiedot: kylvaja.fi/valo-illat

– Olen todella innoissani Kylväjän Valo-illoista teemoineen ja puhujineen. Toivottavasti moni nuori aikuinen tulisi rohkeasti mukaan ja saisimme yhdessä kasvaa kutsumuksissamme ja lähetettyinä elämisessä, nuorten aikuisten verkostotyöntekijä kertoo.

• • • • •

Kuuntele tallenne yrittäjäpaneelistä kylvaja.fi/osallistu/lahetyksen-kesapaivat/ tai Kylväjä Podista.

AGORA-VERKOSTON SYKSYN TAPAAMISET VERKOSSA

- to 29.9. klo 18–19.30, yritysvieraana Olli Hyvönen – AO Hyvönen Oy
- ke 26.10. klo 18–19.30, yritysvieraana Aarre Pohjola – A&A Consulting Oy
- to 17.11. klo 18–19.30, yritysvieraana Kalle Sorsa, Verhoomo Sorsa Oy

Tarkasta ajankohtaiset tiedot: kylvaja.fi/agora-verkosto ja Agoran Facebook-ryhmä.

Lähetysten kesäpäivillä järjestetyssä yrittäjäpaneelissa keskustelijoita olivat Aarre Pohjola, Mimosa Helander, Kalle Sorsa ja Eero Horstia. Juontajana toimi Mari Turunen.

Kristityksi kääntyneiden turvapaikanhakijoiden avuksi perustettu Petra31 tuo asiantuntijat yhteen

Mönonen kristityksi kääntyneen turvapaikanhakijan tilanne on Suomessa edelleen vaikea, sillä turvapaikanhakijan kristillistä vakau-
musta vähätellään turvapaikkaprosessissa toistuvasti.

Tilanteen parantamiseksi kristityt johtajat päättivät yhdistää osaamisensa ja verkostonsa Petra31-nimisen osuuskunnan alle. Kylväjän diasporatyön erityisasiantuntija **Taneli Skyttä** toimii hallituksen puheenjohtajana.

Petra31:n tavoitteena on auttaa Suomessa olevia kristittyjä turvapaikanhakijoita hallinnollisissa prosesseissa ja erityisesti oman kristillisen vakaumuksen todistamisessa sekä siihen liittyvien epäkohtien ja niistä nousevien vaa-
rojen esiintuomisessa viranomaisille.

– Julkisesti Jeesuksen seuraajaksi tunnustautuneelle ex-muslimille kristillisestä vakaumuksesta seuraa todellinen vainon ja hengenvaara. Tätä vaaraa ei aina ole ymmärretty asianmukaisesti, sillä useita kristityksi kääntyneitä lähimmäisiämme on pakkopalautettu, ja he ovat kohdanneet vainoa kotimaassaan suvun tai valtiovallan taholta. Osa on päässyt uudelleen pakenemaan. Joskus yhteys on äkisti katkennut palautuksen jälkeen, ja siitä seurannut hyljaisuus on pelottava viesti mahdollisesta kohtalosta, kertoo Suomen Lähetysneuvoston puheenjohtaja **Timo Keskitalo**, joka on tehnyt seurakuntatyötä maahanmuuttajien parissa lähes neljäkymmentä vuotta.

– Teemme työtä sen eteen, että jatkossa näin ei enää kävisi. Vakaumuksen aitouden arviointi ja todistaminen edellyttävät perehtyneisyyttä niin auttajilta kuin viranomaisilta. Tarjoamme tätä verkostomme kautta. Siihen kuuluu lakimiehiä ja asiantuntijoita eri seurakunnista ja

kristillisistä järjestöistä. Lisäksi kuka tahansa voi toimia yksittäisen turvapaikanhakijan tukihenkilönä. Verkkosivut antavat tätä tarkoitusta varten tietoa ja ohjeita, toteaa puheenjohtaja Taneli Skyttä.

Osuuskunnan toukokuisessa tiedotustilaisuudessa kuultiin puheenvuoroja, joista heijastui intohimo ihmisoikeuksien puolustamiseksi. Samalla moni koki turhautumista, kun liian usein vakaumuksen arvioinnissa seurakuntien työntekijöiden arvioinnilla pyyhitään pöytää.

Osuuskunnan kotisivuilla löytyvistä tarinoista käy ilmi, että asiantunteva oikeusapu puolustaa ihmisoikeuksia ja tällaiselle työlle on selvä tarve.

Suomalaiset kristityt seurakunnissa ja järjestöissä ovat vuosien ajan tehneet arvokasta työtä kristityksi kääntyneiden maahanmuuttajien parissa. Prosessien pitkäkestoisuus ja kuormittavuus on vienyt monet äärirajoille.

– Jos Petra31 saisi riittävästi osakkaita osuuskuntaan ja voisimme palkata ihmisen työhön, kohdistaisiin henkilöresurssin näiden kuormittuneiden auttajien tukemiseen, Timo Keskitalo visioi.

Petra31:n perustajajäseniä ovat **Juan Castillo**, **Kaisa Huhtala**, Timo Keskitalo, **Ari Kuittinen**, Taneli Skyttä, **Kari Tassia** ja **Tero Vaarna**. Toiminta rahoitetaan jäsenmaksuilla. Jäseneksi voi liittyä verkkosivujen kautta.

Osuuskunnan nimi nousee psalmista 31: ”Herra, sinuun minä turvaan. Älä milloinkaan hylkää minua. Sinä olet vanhurskas, pelasta minut! Kuule minua, riennä avukseni! Ole minulle kallio, jonka suojaan saan paeta, vuorilinna, johon minut pelastat.”

Sana kallio on kreikaksi petra. Lue lisää petra31.fi.

Kuvassa vasemmalta: Taneli Skyttä, Kaisa Huhtala, Timo Keskitalo, Ari Kuittinen ja Juan Castillo.

Tarjolla tietoa Israelin, Bangladeshin ja Mongolian työalueista sekä diasporatyöstä (pakolaistyöstä) työaluevastaavien ja lähetien kertomana kuvien ja karttojen kera!

Messiasta kaipaavat juutalaiset ovat löytäneet Immanuel-kirkkoon

Eläköityneet **Jari** ja **Leena Honkakari** palasivat entiselle työalueelleen viime keväänä kolmeksi kuukaudeksi. He työskentelivät Jaffan kaupunginosassa Tel Avivissa sijaitsevassa Immanuel-kirkossa. Kirkko on auki useita kertoja viikossa, ja työntekijät päivystävät siellä vuorotellen. Eräänä päivänä heti ovien avauduttua sisään marssi kaksi nuorta juutalaismiestä.

– He eivät olleet kiinnostuneita kirkkorakennuksesta tai uskonnollisista tavoista vaan siitä, mitä tapahtuu, kun ihminen tulee uskoon ja mitä se merkitsee tavallisessa elämässä, Jari Honkakari toteaa.

Näiden nuorukaisten kiinnostus kristinuskoon oli syttynyt armeija-aikana. He olivat lukueneet Uutta testamenttia, ja heillä oli yhteyksiä messiaanisiin juutalaisiin. He halusivat kuulla, miten Jari oli tullut uskoon.

– Ja minähän kerroin! Miehet imivät kaiken kuin pesuisenet. Heillä oli kaipaus löytää jonkin sortin yhteys juutalaisten ja kristittyjen välille. Yli tunnin intensiivisen keskustelun jälkeen ehdotin rukousta.

Saman tien nämä kaksi Jaakobin poikaa olivat jo polvillaan ja Jari itkien heidän vierellään.

– Rukoilin heidän puolestaan ja lopuksi sain siunata molemmat hepreaksi Aaronin siunauksella. Se oli syvältä koskettava hetki!

Leena Honkakari tapasi sapattipalveluksessa keski-ikäisen naisen, joka osallistui tilaisuuteen ensimmäisen kerran. Myöhemmin naistenpiirissä nainen kertoi, että kuunnellessaan kotona heprealaista laulua, jossa ikävöitiin, hän alkoi purkaa ikävänsä tanssien. Silloin tapahtui jotain täysin odottamatonta: yhtäkkiä hänen edessään seisoj Vanhan testamentin kuningas punainen viitta harteillaan ja kruunu päässään.

– Kasvot täynnä rakkautta kuningas sanoi naiselle hepreaksi ’Ani huu’, joka tarkoittaa ’Minä se olen’, ja se on yksi Jumalan nimistä heprealaisessa Raamatussa. Nainen tajusi heti, että tässä oli hänen kansansa tuhansia vuosia odottama Messias, jota hänkin oli tietämättään ikävöinyt, Leena Honkakari kertoo.

Honkakarit lähtevät alkusyksyllä uudestaan työhön Immanuel-kirkkoon kolmeksi kuukaudeksi.

Osallistu Kylvään verkoston ja työntekijöiden yhteiseen aamuhetkeen!

Se onnistuu keskiviikkoisin: **28.9., 2.11. ja 30.11. klo 9–10.** Ohjelmassa on raamattuopetus, terveisiä työalueilta sekä yhdessä rukoilemista. Aamuhetki on tarkoitettu kaikille työmme ystäville ja työstämme kiinnostuneille. Olet lämpimästi tervetullut mukaan!

Ilmoittaudu viimeistään edellisenä päivänä klo 14 mennessä sähköpostitse osoitteeseen kylvaja@kylvaja.fi, ja lähetämme sinulle Teams-kokouslinkin.

Sinulle, joka haluat olla Jumalan lähetyksessä mukana

Paavali teltantekijänä – minä globaalina ammattilaisena?

Lähetystyön koulutus 18.–20.11.2022
Ryttylä, Kansanlähetysoipisto

Lisätietoja: kansanlahetys.fi/tapahtumat/paavali-teltantekijana-mina-globaalina-ammattilaisena/

Järj. SEA:n teltantekijätyöryhmä (Fida, Kylväjä, OM ja SEKL) sekä Kansanlähetysoipista

Kutsuttuna – sporttinen syysleiri Suomen Raamattuopistossa 23.–25.9.2022

Mukana mm. Juha Vähäsarja, Taneli Skyttä, Niko Ijäs, Samuel Kervinen, Niko Vähäaho ja Iivi Gröhn. Lue lisää ja ilmoittaudu: sro.fi/tapahtuma/?10808

Yhteistyössä KRIK Finlandin ja Lähetysyhdistys Kylvään kanssa

Olavi Peltolan, Per Wallendorffin, Juhani Lindgrenin ja Pekka Mäkipään opetuksia

JANOINENLAMMAS.FI

Kylvään arkistojen aarteet nyt kuunneltavissa!

janoinenlammas.fi/audio-sarjat

Anna lahja Kylväjä-lehdelle!

WWW.KYLVAJA.FI/LAHJOITA

LÄHETYSTYÖHÖN
SUKELTAVA KYLVÄJÄ-
LEHTI ON TILAAJILLE
ILMAINEN.

KOTOUTUMISSEMINAARI 8.–10.2022

Kansanlähetysoipisto,
Ryttylä, Hausjärvi

Huomio! Tarkasta tapahtumat!

Tarkasta ohjelmatiedot seurakuntien paikallisesta ilmoittelusta. Koronatilanteen vuoksi osa tapahtumista voidaan joutua perumaan, siirtämään verkkoon tai myöhempään ajankohtaan.

TURUN ARKKIHIIPPAKUNTA

11.09. POMARKKU klo 10 jumalanpalvelus Pomarkun vanha kirkko, Vanhatie 13. Klo 11.15 Lähetystyön päivä, seurakuntakoti, Törmälän tie 1. Mukana tilaisuuksissa Risto Liedenpohja.
17.09. PORI klo 15–16.30 Teljän ja Keski- Porin seurakuntien yhteinen Kylväjä-piiri. Porin seurakuntakeskus, Eteläpuisto 10 A, 4.kerros. Mukana Koistiset.
18.09. KARVIA klo 10 jumalanpalvelus Karvian kirkko, Kirkkomukka 1A. Saarna Lea Lukka. Jp:n jälkeen kiitosjuhla srk-talolla, mukana Lea Lukka.
19.09. KARVIA klo 12 Saran päiväpiiri, mukana Lea Lukka.
20.09. KARVIA klo 9–12 kouluvierailu Karvian yhtenäiskoulussa, Lea Lukka.
21.09. KARVIA klo 11 päiväpiiri srk-talolla, Kirkkoväärtintie 1. Mukana Lea Lukka.
15.10. PORI klo 15–16.30 Teljän ja Keski-Porin seurakuntien yhteinen Kylväjä-piiri. Porin seurakuntakeskus, Eteläpuisto 10 A, 4.kerros. Mukana Hanna Lindberg.
10.11. NAANTALI klo 13 lähetyspiiri seurakuntakeskuksessa rh 4, Piispantie 2, mukana Lea Lukka.
12.11. PORI klo 15–16.30 Teljän ja Keski-Porin seurakuntien yhteinen Kylväjä-piiri. Porin seurakuntakeskus, Eteläpuisto 10 A, 4.kerros.

TAMPEREEN HIIPPAKUNTA

06.09. KANGASALA klo 13 Lähetysten ja diakonian kyläkerho Kirkonkylän seurakuntakuntakoti, Tapulintie 2. Mukana Petteri Tiainen.
20.09. FORSSA klo 18 Lähetysilta ja arki-illan ehtoollinen Forssan kirkossa, I linja 4. Mukana Koistiset.
24.09. RYTTYLÄ Mukana Israel-päivillä Kansanlähetysopistolla, klo 13 Ukrainan osuus, Risto Liedenpohja. Ohjelma: <https://kansanlahetys.fi/tapahtumat/israel-paivat-uskon-juuret/> (paikan päällä tai verkon kautta).
25.09. HÄMEENLINNA klo 14 Kylväjä-piiri Maarit Somervuori, Taimistontie 4, mukana Lea Lukka.
25.09. TAMPERE klo 15 Jeesus maailmalle -piiri, Kalevan kirkko, sali 1. Liisanpuisto 1.
05.10. TAMPERE 18.30 Evankelisten opiskelijoiden ilta Luther-talolla, Pellavatehtaankatu 19. Aiheena johdatus, josta alustaa Mari Turunen.
09.10. TAMPERE klo 10 Kylväjän kirkkopyhä Tesoman kirkko Tesomankuja 11. Saarna Jukka Kääriäinen. Messun jälkeen lähetystilaisuus, mukana Jukka Kääriäinen.
23.10. HÄMEENLINNA klo 14 Kylväjä-piiri. Maarit Somervuori, Taimistontie 4.
23.10. TAMPERE klo 15 Jeesus maailmalle -piiri, Kalevan kirkko, sali 5. Liisanpuisto 1.
30.10. PARKANO klo 10 jumalanpalvelus kirkossa, saarna Lea Lukka. Jp:n jälkeen lähetystilaisuus srk-talolla, mukana Lea Lukka.
06.11. VIRRAT klo 10 jumalanpalvelus, sen jälkeen kirkkokahvit ja lähetyshetki Virtain seurakuntatalo, Rantatie 9. Aiheena Ukrainan työ ja tilanne. Mukana Ukrainan-lähetystyöntekijät Risto ja Marja Liedenpohja.
20.11. TAMPERE klo 15 Jeesus maailmalle -piiri, Kalevan kirkko, sali 1. Liisanpuisto 1.

MIKKELIN HIIPPAKUNTA

11.09. MIKKELI klo 16 Kylväjä-piiri seurakuntakeskuksen aulakahviossa, Savilahdenkatu 20. Tehtävä suoritettu? -Jeesus Itä-Aasiassa, mukana Rauniot.
17.09. MIKKELI Mikkelin hiippakunnan lähetysseminääri. Kylväjällä Ukraina-aiheinen puheenvuoro, jonka pitää Risto Liedenpohja. Lisäksi pakolaisaiheinen työpaja yhdessä Kansanlähetysten kanssa. Mukana Liisi Niemelä.
18.09. KOUVOLA klo 17 Jeesus maailmalle -piiri. Sarkolan seurakuntatalo, Suomenkatu 3.
30.09. JÄPPILÄ klo 13 Kylväjä-piiri Marjatta ja Veikko Iko-sella, Ruuhilammentie 125.
09.10. MIKKELI klo 16 Kylväjä-piiri seurakuntakeskuksen aulakahviossa, Savilahdenkatu 20. Mukana ”Leena tah-too maailmalle” -kirjan kirjoittaja.
14.10. JÄPPILÄ klo 13 Kylväjä-piiri Eila ja Seppo Pitkäsellä, Rauhaniemenpolku 1.
16.10. KOUVOLA klo 17 Jeesus maailmalle -piiri. Sarkolan seurakuntatalo, Suomenkatu 3.
28.10. JÄPPILÄ klo 13 Kylväjä-piiri Mirja ja Teuvo Karjalaisella, Jäppilän kirkkotie 4 A.
11.11. JÄPPILÄ klo 13 Kylväjä-piiri Leena Suhosella Heinäselällä, Jäppiläntie 891.
13.11. MIKKELI klo 16 Kylväjä-piiri seurakuntakeskuksen aulakahviossa, Savilahdenkatu 20. ”Israel sulkeutuu ja avautuu - lähetystyön haasteet Pyhällä Maalla”. Mukana Tuula ja Esko Siljanen.
20.11. KOUVOLA klo 17 Jeesus maailmalle -piiri. Sarkolan seurakuntatalo, Suomenkatu 3.

LAPUAN HIIPPAKUNTA

04.09. ÄÄNEKOSKI klo 10 Kylväjän kirkkopyhä Äänekosken kirkko, Vellamontie 1 a. Saarna Jukka Kääriäinen. Messun jälkeen lähetyslounas Äänekosken srk-salilla ja lähetystilaisuus, mukana Jukka Kääriäinen.
09.09. VAASA klo 10.15 Perjantaikävely joka toinen perjantai (parillisina viikkoina). Kokoontuminen Vaasan kaupungin pääkirjaston kahviossa, Kirjastonkatu 13. Kävely-tapahtumilla tuetaan urheilulähetystyötä pakolaisten parissa Kreikassa.
20.09. JÄMSÄ klo 15 Lähetyspiiri Kustaankodossa, Lindemaninkatu 1. Mukana lähettikuraattori Raija Hämynen.
22.09. VAASA klo 18 Kylväjä- lähetyspiiri, pieni seurakuntasali, Koulukatu 26.
26.09. SUOLAHTI klo 14 Viron-työn Kohtaamispaikka Suolahden kirkon nuorisotilassa, Katvelankatu 1.
04.–06.10. SUMIAINEN Mustalahden kesäkodin syystalkoot. Tarkemmat tiedot erkki.puhalainen@gmail.com, 0400 545 128.
20.10. VAASA klo 18.00 Kylväjä-lähetyspiiri, pieni seurakuntasali, Koulukatu 26.
31.10. SUOLAHTI klo 14 Viron-työn Kohtaamispaikka Suolahden kirkon nuorisotilassa, Katvelankatu 1.
15.11. JÄMSÄ klo 15 Lähetyspiiri Kustaankodossa, Lindemaninkatu 1. Mukana Tiina Koistinen.
17.11. VAASA klo 18 Kylväjä-lähetyspiiri, pieni seurakuntasali, Koulukatu 26.

20.11. JÄMSÄNKOSKI klo 12 lähetyslounas ja klo 13 jumalanpalvelus Jämsänkosken seurakuntatalolla ja kirkossa, Koivutie 7. Saarna Lea Lukka. Lähetystilaisuus ja kirkkokahvit noin klo 14:30, mukana Lea Lukka.
20.11. KOSKENPÄÄ klo 17 jumalanpalvelus Koskenpään kirkossa, Petäjävedentie 5. Saarna Lea Lukka. Jp:n jälkeen kahvit ja lähetystilaisuus seurakuntatalossa noin klo 18.30, Petäjävedentie 5. Mukana Lea Lukka.

HELSINGIN HIIPPAKUNTA

05.09. VANTAA klo 14 Kylväjä-piiri Kylväjän toimistolla, Tikkuraitti 11 A, 2. krs. Heikki Hilli.
18.09. VANTAANKOSKI klo 12–13.30 messun jälkeen kirkkokahvit ja Kylväjän lähetystilaisuus Myyrmäen Virtakirkko, Rajatorpantie 8. Mukana Keski-Aasian entinen lähetti.
23.09. PORVOO klo 10.30 Medialähetys Sanansaattajien missiologisessa symposiumissa paneelikeskustelu, jossa mukana lähetysjohtaja Jukka Kääriäinen, Porvoon seurakuntakoti, Lundinkatu 5.
25.09. KORSO klo 15 Kylväjä-piiri, Kotkansiiven kokoustila, Kotkansiipi 1.
03.10. VANTAA klo 14 Kylväjä-piiri Kylväjän toimistolla, Tikkuraitti 11 A, 2. krs. Heikki Hilli.
09.10. REKOLA klo 10 messu. Saarnaamassa ja työn terveisiä kertomassa Itä-Aasian pioneerityön työntekijä.
30.10. MALMI klo 10 messu Viikin kirkko, Agronominkatu 5, Helsinki. Mukana Pekka Mäkipää.
30.10. VANTAANKOSKI klo 12–13.30 messun jälkeen kirkkokahvit ja Kylväjän lähetystilaisuus Myyrmäen Virtakirkko, Rajatorpantie 8. Mukana Kylväjän apulaislähetysjohtaja Hanna Lindberg.
30.10. KORSO klo 15 Kylväjä-piiri, Kotkansiiven kokoustila, Kotkansiipi 1.
07.11. VANTAA klo 14 Kylväjä-piiri Kylväjän toimistolla, Tikkuraitti 11 A, 2. krs. Heikki Hilli.
20.11. KORSO klo 15 Kylväjä-piiri, Kotkansiiven kokoustila, Kotkansiipi 1. Mukana Pekka Mäkipää.

ESPOON HIIPPAKUNTA

07.09. JÄRVENPÄÄ klo 18.30 Raamattu- ja lähetysilta Vanhan kirkon alasali, Oliivi, Kirkkotie 2. Mukana Maria Molari.
18.09. ESPOO klo 11.30 Kirkkokahvien jälkeen lähetystilaisuus Tapiolan kirkon seurakuntasalissa, Kirkkopolku 6. Aiheena Juutalais- ja avustustyö Odessassa. Mukana Ukrainan lähetystyöntekijä Risto Liedenpohja.
21.09. NURMIJÄRVI klo 13 lähetyspiiri Nurmijärven seurakuntakeskus, Kirstaantie 5-7. Mukana Keski-Aasian työntekijä.
05.10. JÄRVENPÄÄ klo 18.30 Raamattu- ja lähetysilta Vanhan kirkon alasali, Oliivi, Kirkkotie 2. Mukana Jukka Kääriäinen.
16.10. KERAVALO klo 15–16.30 Olohuonematka maailmalta -tilaisuus Keravan seurakuntakeskuksen sali, Papintie 2–6. Terveisiä Kylväjän juutalaistyöstä Ukrainassa. Mukana Ukrainan lähetystyöntekijä Risto Liedenpohja.
30.10. ESPOO klo 11.30 Kirkkokahvien jälkeen lähetystilaisuus Tapiolan kirkon seurakuntasalissa, Kirkkopolku 6. Aiheena Jeesus Ateenassa. Mukana Tiina Koistinen.
02.11. JÄRVENPÄÄ klo 18.30 Raamattu- ja lähetysilta Vanhan kirkon alasali, Oliivi, Kirkkotie 2. Mukana Pekka Mäkipää.

YHTEYSTIEDOT

Päätoimittaja:

Jukka Kääriäinen
p. 050 919 0550
jukka.kaariainen@kylvaja.fi

Toimituspäällikkö:

Mari Turunen
p. 044 584 3784
mari.turunen@kylvaja.fi

Toimitussihteeri:

Saija Tiilikainen
saija.tiilikainen@kylvaja.fi

Osoitteenmuutokset:

osoitteenmuutokset@kylvaja.fi
p. 09 2532 5400

- PL 188, 01301 Vantaa
Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A, 2. krs, Tikkurila
- 09 2532 5400
- toimitus@kylvaja.fi
osoitteenmuutokset@kylvaja.fi
- Lähetysyhdistys Kylväjä
- kylvaja

Pankkiyhteys:

Nooa Säästöpankki
IBAN: FI57 4405 0010 0212 96
BIC: ITELFIHH

Keräyslupa:

Rahankeräysluvan saaja:
Lähetysyhdistys Kylväjä
Rahankeräysluvan myöntäjä:
Poliisihallitus
Luvan numero: RA/2021/1495
Keräyksen toimeenpano aika:
1.1.2022 alkaen toistaiseksi

Lähetysyhdistys Kylväjä on Suomen ev. lut. kirkon virallinen lähetysjärjestö ja UI-komisteriön pitkäaikainen kumppani kehitysyhteistyössä. Teemme töitä Jumalan valtakunnan etenemiseksi erityisesti siellä, missä on vähän tai ei lainkaan kristittyjä ja kirkkoja. Lähetysnäkemysemme on kokonaisvaltainen: siihen kuuluu evankeliumin julistaminen sekä yhteisöjen elinolosuhteiden kohentamiseen ja kestävään kehitykseen tähtäävä palvelu.

ISSN 1239-5560
Painopaikka: PrintHaus, Pori

Osoitteellinen levikki 14 000
Painosmäärä 15 000

Seuraava lehti ilmestyy 23.11.2022

Ryhdy

kuukausi-
kylväjäksi!

**Ryhdy Kylväjän kuukausilahjoittajaksi
helposti omassa verkkopankissasi.**

- 1 Kirjoita tilinumeroksi FI57 4405 0010 0212 96
- 2 Käytä viitettä 901 07654
- 3 Valitse haluamasi summa ja tee maksusta toistuva

Säännöllisillä kuukausilahjoituksillasi
tuetaan Kylväjän työtä siellä, missä
tarve on kulloinkin suurin.

